

Vixit in
Franconia,
anno 1477.

IOANNES EGEN, vixit in Cartusia Herbipolensi anno Dñi 1477. putaturq; quoddam *Diuini amoris* scripsisse *alphabetariū*, super mystica Theologia, quod etiamnú manu scriptum in præfata Domo adseruatur. Ad cuius calcem hæc legitur: *Qui hoc libro vtetur,oret p Ordine Cartusiesi, ex cuius fonte hac procedūt, &c.* Anno millesimo quadringentesimo septuagesimo septimo, deinde quoq; adijcitur nomē, Fratris IOANNIS EGEN: qui vtrum libri huius scriptor sit, an potius effictor, neutrum quod affirmem habeo. Quin imò, ipsi etiam Herbipolenses, qui hæc mihi communicarunt, mecum pariter ambigunt, manetq; etiamnum sub iudice lis.

Obijt anno
M. cccc.
LXXV.

IOANNES HAGEN, dictus de IN-DAGINE, cum esset annorum 25. ingressus est Cartusiam Erphordianā, idq; circa annum Domini M. cccc. XL. Fuit verò duobus in locis *PRIOR*; nempè, *in domo gratia Dei*, propè Stetinum, & *in domo S. Elisabethæ*, propè Isenacum, in Thuringia: adeo vt non sine causa admirari liceat, vnum eundemq; hominem tot tantaq; literarum monumēta legendo percurrere, nedum scribendo componere potuisse. Cuius equidem ingenium, eruditio, ac doctrina, Christiano Lectori vt magis innotescat, editus est nuper libellus

Vltus

Vltus aut alter huius eiusdem Auctoris, de *perfectione & exercitijs sacri Cartusienfis Ordinis*, apud Bernardum Gualteri, in formā 12. ex quibus tanquam ex vngue, leonem licet dinoscere. Vtinam verò diuini numinis gratia superiorū corda ad hoc studiosius inflammarentur, vt reliqua, quæ supersunt, è latebris eruta, in lucem publico bono darentur. Fuit etenim in hoc viro incredibilis quædam memoria, plurimarum & maximarum rerum doctrina, nec non & diligentia in elucubrando, constantia in perseuerando, iudicium in discernendo. Qui vsque adeo librorum scriptioni intētus fuit, vt ne tum quidem à commentandi scribēdiq; labore conquiescere potuerit, quando in paupercula quadam Cartusia simplex cellita delitescens, candelarum vsu, alijsq; ad administrandum necessarijs omninò destitutus fuit. Ita namque iuuenes à Patribus nostris accepimus, eum scilicet, cum non posset sufficienti potiri lumine, interdum ex offis, pinguioribusq; esculentis luminis fomitem sibi ipsi concinuisse. Vnde etiamnum pleraque ipsius scripta, propria manu exarata, pinguedine vndequaque insigniter sunt delibuta, ac benè inuncta.

Ceterum, quia volupe est Lectori scire,

quàm ingentem vnus hic solitarius homo librorum molem solus conscripserit, non pigebit, quemadmodum in DIONYSII RICKELII enumerandis scriptis superiùs fecimus, eorùdem hìc Catalogum attexere, ac singulorù titulos ad longum enumerare. Primò quidem loco percensendo illa, quæ Trithemius se conspexisse dicit; deinde verò ex ordine reliqua, quæ etiamnum manuscripta tam Erphordiæ, vbi auctor pro maiori ætatis parte vixit, quàm alibi in Cartusijs adseruari arbitramur.

CATALOGVS LIBRORVM
omnium R.P. Ioannis Hagen, de
Indagine.

QUOD ad IOANNEM de INDAGINE attinet, plura ille, quæ eximiam pietatem, singularemq; eruditionem spirant, conscripsit. Quorum primò huc adtexemus, quæ Trithemius se vidisse narrat. Deinde ea quæ alij scribunt manuscripta adseruari in Germania.

De laude paupertatis, Lib. 1. Beati pauperes spiritu.

De vita Religiosorum, Lib. 1. Simile est regnum celorum.

De casu Religionis, Lib. 1. Quomodo sedet sola ciuitas.

De vi-

De vita adolescentulorum, Lib. 1. Adolescentulus sum eg.

De Humilitate & superbia, Lib. 1. Ego sum via & veritas.

De ornatu interiori, Lib. 1. Omnis gloria filix Regis.

De accessu ad nouum hominem, Lib. 1. Ecce ego noua facio.

De gratia & libero Arbitrio, Lib. 1. Non ego solus, sed gratia.

De correptione & gratia Dei, Lib. 1. Corripiet me iustus in.

De natura & gratia, Lib. 1. Vidit Deus cuncta quæ fecit.

De perseverantia, Lib. 1. Qui perseverauerit.

De spiritu corpore & anima, Lib. 1. Apostolus Paulus vas electionis.

De mandatis Prælatorum, Lib. 1. Sic nos existimet homo.

De Charitate, Lib. 1. Fortis est vt mors dilectio.

De dilectione Dei, Lib. 1. In lege Moyfi post mul.

De Meditatione, Lib. 1. Fœlix anima quæ humil.

De Inquisitione summi boni, Lib. 1. Magnus est Domine & laus.

Contra errores Bohemorù, Lib. 1. In Christo IESV orationes.

Ad Episcop. Ratifpon. contra eosdem, Lib. 4.
Reuerend. in Christo.

Ad Marchionem Brandenburgensem, Lib. 1.
Illustri Principi & Domino.

Ad vniuersitatem Erfordensem, Lib. 1. Sin-
ceram in Domino charitatem.

In regulam S. Benedicti, Lib. 1. Probate Spi-
ritus si ex Deo.

De cauendis doctrinis peregrinis, Lib. 1. Va-
rijs & peregrinis.

De cognitione futurorum, Lib. 1. Annun-
ciate quæ futura.

De visione Tundali, Lib. 1. Sunt circa vi-
sionem Tundali.

De visione Danielis, Cap. 7. lib. 1. Quæsi-
tum est de exposit.

De apparitione cuiusdam defunctæ, Lib. 1.
Quædam mulier perducta.

De futuris prodigijs, Lib. 1. Omnia in mē-
sura numero.

De Planctu solitarij, Lib. 1. Quis dabit ca-
piti meo.

De cruciata contra hæreticos, Lib. 1. Circa
cruciatam, quæ.

De auferibilitate sponsi ab Ecclesia, Lib. 1. In
nomine Domini nostri IESV.

De tempore schismatis, Lib. 1. Et quia et-
iam nolunt.

De auctoritate Papa in Concilio, Lib. 1. Du-
bitatum est & quæsitum.

De pa-

De potestate Ecclesiastica, Lib. 1. In Chi-
sti Euangelio leg.

De correctione fraterna, Lib. 1. Item quæ-
ritur in fraterna.

De paruulis non Baptizatis, Lib. 1. Dubi-
tatum est & quæsitum.

De iudice contra conscientiam indicante,
Lib. 1. Dubitatum est si liceat.

Contra flagellatores, Lib. 1. In nomine
Christi: incipit.

An sine professione Religiosus, Lib. 1. In no-
mine Chritti incipit.

De ieiunio quintæ ferie, Lib. 1. Dubitatur
an licitum sit.

De iusto & iniusto bello, Lib. 1. Nota ad iu-
stum bellum.

De doctrina Ecclesia, Lib. 1. Tu es Petrus
& super hanc.

De auditione Missarum, Lib. 1. Sapiens di-
cit fili omnia fac.

Contra Ioannem Kannemã, Lib. 2. In no-
mine IESV Chritti incipit.

De vita spiritali, Lib. 1. Si spiritu viuim-
us, spiritu, &c.

De discretionem cogitationū, Lib. 1. Vt quid
cogitatis mala.

De vera & falsa pœnitentia, Lib. 1. Pœni-
tentiam agite, appropinquat.

De modo Confitendi, Lib. 1. Propheta re-
gius Psal.

De audiendis Confessionibus, Lib. 1. Confirmemini alterutrum.

De spiritali arte memoratiua, Lib. 1. Memorare nouissima.

De quatuor sensibus Scripturae, Lib. 1. In nomine Christi & eius, &c.

De Contemplatione, Lib. 1. Hæc est via æterna.

De interdito, Lib. 1. In falicibus in medio eius.

In dedicatione sermones quinque, Lib. 1. Salomon ædificauit.

Ad Rodulphum episc. Lauantinum, Lib. 1.

De falsis Prophetis, Lib. 1.

De Communionem sub vtraque specie, Lib. 1.

De Communionem sub vtraque.

Epistolarum ad diuersos, Lib. 1.

Sermones quoque varios, Lib. 1.

In Regum libros quadruplici sensu, Lib. 1. In multos tēiq; Bibliorum libros, elegantes edidit Commentarios, aliosque Tractatus, & Quæstionum solutiones penè innumeras, & insignes. Hæc Trithemius.

Quæ autem manuscripta extabant in varijs Germaniæ locis, & in primis apud nostros, vbi hæretici Bibliothecas nō exusserunt, aut Monasteria non sunt demoliti, hæc sunt.

1. Prologus super Biblia.
2. De commendatione sacra Scripturae.
3. De multiplici sensu, & de regulis exponendi eam.
4. Super 5. lib. Moysis expositio quadruplex.
5. Quæstiones cum breui promissione sententia & intentionis cuiuslibet catalogi, quas si profundius scrutatus quis fuerit, inueniet quandam meauillam expositionis Hebræa & Catholicorum, in sensu literalis & mystico.
6. Super Iosue quadruplex sensus diuisio singulorum Catholicorum, eiusdem libri & quæstiones.
7. Super Iudicum Ruth, Regum, & Paralipomenon, super singulos libros quadruplex expositio cum quæstionibus.
8. Super Esdra super populum eius cum quæstionibus.
9. Super Neemia & Esdra 2. quadruplex explanatio.
10. Super 3. & 4. Esdra expositio, nō tamen per singula capita.
11. Item explanatio literalis, & excerptum textus per omnia capitula cum speciali sensu in margine.
12. Thobia quadruplex expositio.
13. Super Iudith quadruplex expositio. prima expositio eius de B. Virgine. Deinde talis quadruplex expositio cum quæstionibus.
14. Esther quadruplex expositio cū quæstionibus.
15. Item

15. Item alia quadruplex expositio cum quaestionibus.
16. Expositio huius libri de Beata Virgine.
17. Iob literalis expositio plena, cum quaestionibus.
18. Breuis expositio litera, ex scriptura latior precipuè Tropologica, Allegorica plena, & altera Anagogica eiusdem libri.
19. Psalterium cum annexis canticis, quadruplici sensu expositum.
20. Quaestiones super Psalterium.
21. Proverbiorum expositio, mixtim positiones quadruplicis sensus, non seorsim ut in alijs.
22. Eorundem expositio Tropologica, & Anagogica.
23. Ecclesiastici quadruplex expositio, cum quaestionibus.
24. Cantica Canticorum quadruplici sensu, primum exposita.
25. Eorundem expositio de B. Virgine triplex, & praeterea octava expositio moralis.
26. Sapientia liber quadruplex sensus, & quaestiones.
27. Item multiplex explanatio & quaestiones & diuisiones.
28. Esaiæ mixtim expositiones Hebraorum, & Catholicorum.
29. Ieremia quadruplex expositio cum quaestionibus.

Thre-

- Threnorum quadruplex expositio, & quinta de Passione Christi.
30. Quaestiones super sensum literalem.
 31. Baruch quadruplex expositio cū quaestionibus.
 32. Ezechielis quadruplex expositio cum quaestionibus.
 33. Mystica expositio illius visionum.
 34. Anagogia plenius posita.
Literalis expositio huius visionis & figura.
 35. Danielis quadruplex expositio cū quaestionibus.
 36. Duodecim Prophetarum mysticorum quadruplex expositio.
 37. Eorundem diuisiones & quaestiones.
 38. Expositiones omnium Prologorum & Prophetarum totius Biblia.
 39. Breuis expositio omnium Prophetarum, maiorum & minorum.
 40. Expositio sup Ionā & Abdiam spiritualis.
 41. Expositio quadruplex figurarum Veteris & Noui Testamenti.
 42. Machab. expositiones cum quaestionibus.
 43. Eorundem librorum breuis expositio.
 44. Alia breuissima expositio tantū spiritualis. Matthaei quadruplex expositio.
 45. Luca quadruplex spiritualis expositio.
 46. Quaestiones super eundem.
 47. Euangelij Ioannis quadruplex expositio, & alia literalis cum quaestionibus.

48. Epi-

48. Epistolarum Pauli ad Corinthios, Romanos, Galatas, Ephesios, Philipenses, Timotheum, Titum, Philemonem, Hebraeos, quadruplex expositio cum questionibus.
49. Actorum Apostolicorum quadruplex expositio, & præterea alia mystica.
50. Apocalypsis Ioannis, duplici sensu exposita, Canoniarum siue Catholicarum Epistolarum quadruplex expositio.
51. Declaratio super quadruplici expositione sua totius Biblia, quare exposita sint multa mysticè, qua fidem adificanti, & quomodo hoc fieri possit, & quomodo multa intelligenda sint sanè in expositionibus suis. Excusat etiam se de hoc, quod aliquando inscribendo posuit non suum nomen, sed in plurali, nos.
52. Tractatus circa Passionem Domini in Passate.
53. Summarium totius Theologia.
54. Expositio officij Defunctorum.
55. Item Canticorum, qua cantantur apud Cartusianos.
56. Item Hymnorum consuetorum, apud eodem Cartusianos.
57. Donatus spiritualis sensus mysticus secundum ordinem Donati Grammatici. Vbi deuota omnia docentur.
58. De ascensu in spiritualem perfectionem.
59. De Prophetis, & differentia eorum.

60. De laude Diuina.
61. Vocabulariū duplex terminorum S. Theologia.
62. Tractatus de contemplatione.
63. De celebratione Festorum.
64. De expositione S. Scriptura.
65. Instructio Prædicatoris.
66. De modo studendi, & quadruplici sensu Scriptura.
67. Tractatus de Indulgentijs in Ordinem Cartusij.
68. Expositio Psalmorum Pœnitentialium.
69. Imago vite.
70. Compassio Beate MARIÆ Virginis.
71. Alloquium de nouem gladijs.
72. De veritate dicenda.
73. De via professionis.
74. De statu religiosorum, & maximè quoad eorum proprietatem, & de expositione professionis.
75. Tractatus de visionibus.
76. Tractatus de festo.
77. De ortu & origine sententiarum, & de modo studendi.
78. De arte numerandi, non physicali quidem, sed spirituali; quomodo se quis exerceat in operibus Dei, ad acquirendam deuotionem, & timorem Dei.
79. Multa excerpta eius, qua fecit ex diuisione

uisione librorum Doctorum.

- 80. Tractatus duo de mystica Theologia.
- 81. De modo absoluedi.
- 82. De sepultura.
- 83. De casibus renascentis.
- 84. De modo renascenti.
- 85. De oratione, & Psalmodia.
- 86. De transitu ex vna religione ad aliam.
- 87. De diuersis statibus in Ordine Cartusienfi.
- 88. De Redditis ac Donatis.
- 90. Colloquiū hominis, defectus suos deslentis.
- 91. Colloquium de Sanctissima Trinitate.
- 92. De vita Christiana, qualiter quis bene debeat viuere.
- 93. De gratiarum actione.
- 94. De chorea, quomodo permittenda sit, & quomodo non.
- 95. De causis resignationis Pralatura, & curæ pastoralis.
- 96. De vita, & regimine Clericorum, & Pastorum.
- 97. De cessatione dominiorum, quo pacto sine seruanda.
- 98. De confirmatione Ordinis Cartusienfi.
- 99. Scripta super Statuta Cartusianorum, & Ordinationes Capituli Generalis.
- 100. De varijs dubijs in Ordine Cartusienfi.
- 101. Expositio eiusdem præuilegij Apostolici, pro Cartusianis, pro excommunicatis non uitandis.

- 102. Tractatus de irregularitate.
- 103. De casibus contingentibus, & miraculis.
- 104. De electione in Ordine Cartusianorum.
- 105. Speculum nouitiorum.
- 106. Priuilegiorum Cartusianorum breuis expositio.
- 107. Item eorundem expositio prolixior.
- 108. Forma absoluedi in confessione multiplici.
- 109. Declamationes super vita spiritali.
- 110. De ornatu interiori.
- 111. De accessu ad nouum hominem.
- 112. De gratia, & liberalibus artibus.
- 113. De meditatione deuota, & qualiter fiat.
- 114. De dilectione Dei, & proximi.
- 115. De mandatis superiorum, & de meditatione eorum.
- 116. Planctus super religiosos male viuentes.
- 117. De vita adolescentulorum, ut proficiant in melius.
- 118. De gradibus superbia, & humilitatis.
- 119. Breuis & sufficiens modus consistendi.
- 120. De doctrina Ecclesie, & quomodo sit infallibilis, & certa.
- 121. De vita religiosa, quo pacto debeat esse, ac dirigi.
- 122. De vera pecunia acquirenda, & custodienda.
- 123. De inquisitione summi doni, ut feliciter inueniatur.

124. De spiritu & corpore.
 125. De corruptione hominis, & gratia Dei, quomodo fiant.
 126. De natura & gratia Dei, quomodo fiant simpliciter.
 127. De perseverantia quomodo sit seruanda, quae etiam sola saluat.
 128. Brevis expositio precum illarum, quae in Ordine Cartusiano fiunt.
 129. De Pralaturis & dignitatibus, & quatenus eas appetere liceat.
 130. De fratria communicatione.
 131. De paruulis fidelium, qui casu ante baptismum moriuntur.
 132. De Iudice, quo pacto non possit contra conscientiam iudicare.
 133. Expositio visionis Danielis.
 134. Vtrum Papa, & eius Legati suscipiendi sint, ut auctoritate in Consilijs praesideant.
 135. De vita spiritali, & de multis questionibus vtilibus.
 136. De auditione Missae, & de visione Tundali, & de alijs, quo pacto fiant.
 137. De voto abstinendi à piscibus, & carnibus.
 138. An licitum sit religiosis concedere ius ad bella.
 139. An licitum edificare altaria in Ecclesia, sine consensu Plebani.

140. An infirmus Monachus possit vesci carnibus.
 141. De apparitione mulieris defuncta, & de prodigijs varijs.
 142. An sponsus Ecclesia possit illi auferri.
 143. Tempore schismatis, qualiter se habeat homo, adhaerendo, vel non.
 144. De ortu & origine, cogitationum, & affectionum cordis.
 145. De futuro prodigijs, cognitione, & causa eorum.
 146. De peregrinis doctrinis cognoscendis, & praecauendis.
 147. Planctus solitarij, super varijs peccatis hominum, & de insurgentibus varijs modis contra Sedem Apostolicam.
 148. De cruciata doctrina contra haereticos anno Domini M. CCCC. LXVII.
 149. De cognitione futurorum, & somniorum.
 150. De paupertate & laude eius, & differentia.
 151. Tractatus ad petitionem Marchionis Brandenburgensis, scriptus super erroribus haereticorum.
 152. Breuis viuendi regula.
 153. Tractatus de Sacramento Altaris.
 154. Tractatus de intentione, merito, & premio.
 155. De elemosyna, quo pacto quis eam primo sibi ipsam dare debeat.

156. De peccati periculo.
 157. De venditione frumentorum.
 158. De agricultura corporali, & spiritali.
 159. De potestate Vicariorum in Ordine Car-
 tus.
 160. De Indulgentijs.
 161. Tractatus de creatore, & creaturis; &
 quo pacto per eiusmodi homo peruenire de-
 beat ad regenerationem sui, ac mysticarum
 doctrinarum.
 162. De spiritali profectu.
 163. De fide Catholica, & armatura eius, &
 varijs pugnis hereticorum, Paganorum, &
 Iudeorum.
 164. De fraudibus hominum, & remedijs con-
 tra eas dext.
 165. De Religiosorum mendicitate.
 166. De via securiori ad salutem.
 167. De excommunicatis pro violenta manu
 in clericos.
 168. De esu carniū in Ordine S. Benedicti.
 169. Regimen praeipuum de inquisitione vera
 via, & salutis.
 170. Consolatio Religiosorum.
 171. Intellectus Religiosorum.
 172. Informatio Religiosorū, per bonam Pra-
 latum.
 173. Plures breues quaestiones pro religio-
 sis.
 174. De libero arbitrio, & praedestinatione.

175. Tractatus de gaudio Sanctorum in caelo,
 vbi referuntur rara, pulchra, vtilia, & pro-
 babilia.
 176. De receptaculis eorum.
 177. De mortuis & de pœnis eorum.
 178. De suffragijs.
 179. De aduentu Domini ad iudicium.
 180. De loco innocentium, qui decedunt in solo
 originali peccato, & de statu eorum.
 De vita Episcoporum.
 181. An quis possit esse perfectus, sine professione
 religionis.
 182. De spiritalibus ascensionibus, & descen-
 sionibus.
 183. De bona voluntate.
 184. Expositio Symboli Apostolorum.
 185. Ascensus mentis in Deum per vestigium
 creaturarum.
 186. Peculiaris Missa officia.
 187. De diuersis.
 188. De Sanctissima Trinitate.
 189. De Spiritu sancto.
 190. Tractatus de laudibus B. Virginis MA-
 RIAE.
 191. Tractatus vtilis de charitate Dei & pro-
 ximi, quo pacto acquiritur & augetur,
 & de diuersis causis mortis, & impedi-
 mentis.
 192. Breue soliloquium animae deuotae ad
 Deum.

193. *Forma gratiarum actionis, qualiter homo semper debeat gratias agere Deo.*
 194. *De gradibus humilitatis & mititatis.*
 195. *De perfectione & modo offerendi filios ad monasterium, & de ingressu religionis.*
 196. *Expositio officij Missæ.*
 197. *De negligentijs in Missis contingentibus, & de remedijs earum, & de pœna pro eis.*
 198. *Expositio super octo versus Psalterij, quæ debent æquipollere Psalterio.*
 199. *Expositio super Angelicæ salutatione.*
 200. *Expositio Orationis Dominicæ, cum quaestionibus.*
 201. *De tentationibus & consolationibus, & remedijs earundem.*
 202. *De meditatione cordis.*
 203. *De simplicitate, stabilitate, ac mundificatione cordis.*
 204. *De directione cordis.*
 205. *De illuminatione cordis.*
 206. *De arca spirituali.*
 207. *De origine, differentia, discussione, utilitate, & periculo cogitationum.*
 208. *De adificatione spiritualis domus, breuiter in corde Sancto, & primum quo pacto fiat.*
 209. *De ignorantia sapienti, & appetitionibus, & de doctæ ignorantia.*

210. *De spiritali in Deum ascensu.*
 211. *De Beatiss. Trinitate & vnitæ in Deo.*
 212. *De appropriatis personarum.*
 213. *De imagine & similitudine Dei.*
 214. *De disciplina morum.*
 215. *De persecutione toleranda.*
 216. *De mortalitate non timenda.*
 217. *De causis persecutionum, & malorum.*
 218. *De bono patientia.*
 219. *De zelo.*
 220. *De inuidia.*
 221. *De preparatione ad Martyrium.*
 222. *De fide spiritali, & charitate in tota Theologia, bonus tractatus.*
 223. *De solatio medicorum, & aliorum operariorum, quo pacto licite accipiantur.*
 224. *Quando peccata sint venialia, aut mortalia.*
 225. *De visione Dei.*
 226. *De Christi nobilitate & gratia.*
 227. *De primo principio, eiusq; affectibus, & scrutinio scripturarum.*
 228. *De regimine sanitatis, maxime spiritualium Clericorum.*
 229. *De multiplici cruore.*
 230. *De cordis prauitate.*
 231. *De iure Plebanorū, & Religiosorum, quomodo mutuum habeant concordiam.*
 232. *De nugamento habituum, differentia, diminutione, & cessatione eorum.*

233. De anno Iubileo, & de plenarijs indulgentijs.
 234. De reformatione Ecclesiae in capite & membris.
 235. An liceat propter paupertatis reuelationem admittere ad monasteria, & de usura in redemptione.
 236. De laudibus Ordinis Cartusiensis.
 237. De exercitatione mentis ad deuotionem, & excussione torporis.
 238. De reformatione Religiosorum, & modo practicandi.
 239. De arte preparandi se ad mortem.
 240. Dialogus inter animam & hominem.
 241. An Maria Virgo manserit in corpore.
 242. De libris suscipiendis & legendis, & de ordine illorum.
 243. De discretione, & cognitione illorū motuum cordis.
 244. De turbationibus Ecclesiae.
 245. De Sacramento Altaris.
 246. Soliloquiū ad Deum Vnum, & Trinum.
 247. Secretum ad Deum colloquium.
 248. Soliloquium ad Deiparam virginem.
 249. De tota Biblia.
 250. Tractatus de duabus ciuitatibus.
 251. De veritate, & de libero Arbitrio.
 252. De casu Angeli.
 253. De predestinatione, quo pacto fiet cum libero Arbitrio.

254. De paucitate iustorum.
 255. De anima prauitate.
 256. Quaedam dubia, praecipuè de iure Patronatus.
 257. De perfectione vitae Christianae.
 258. De contractibus emptionis, ac redemptionis.
 259. De negotiatione, & numismate spirituali.
 260. De poena reorum, morti adiudicatorum.
 261. De elargitione eleemosynarum.
 262. De moneta temporali.
 263. Considerationes circa Iudaos.
 264. De incarnatione Verbi.
 265. De Similitudinibus.
 266. Igniculus deuotionis.
 267. De mystica Theologia.
 268. De offensa in Deum, & de eius remissione.
 269. De regimine Praelati in religione.
 270. De Religionibus.
 271. De omnibus Statibus, spiritualium videlicet, Papa, Cardinalium, Episcoporum, bonus tractatus.
 272. De contractibus varijs.
 273. De Synodis, & de Concilio Generali.
 274. De censuris quando abrogantur, & de filijs haeticorum.

275. De reddendo debito coniugali, & de modo.
276. De fraterna correctione, & recta praedicatione.
277. De communione sub vtraque specie.
278. De beneficijs Monachorum, & quid iuris habeant.
279. De infeudatione decimarum, & quando laici illas habere queant.
280. De decimis, & quo pacto tractentur.
281. De vita spiritali, & reformatione haeresum, & errorum.
282. De nobilitate, & in quo verè consistat.
283. De quaestionibus, quando suspecti examinantur pœnis, vt consiteantur.
284. De distributionibus quotidianis, qua dantur interessentibus alijs.
285. Actore non probante, reus quo pacto absoluat.
286. De simonia in beneficio, & de promissione futuri beneficij.
287. Pulchra de vita Ecclesiasticorum.
288. De corporibus qua surrexerunt cum Christo.
289. De proprietate Monachorum.
290. Expositio super duo decreta Concilij Basiliensis: videlicet, de excommunicatis non vitandis, & de annatis non soluendis.
291. De Sanctissima Trinitate.

292. Compendiosapriuilegiorum Cartusienfis Ordinis expositio.
293. De consideratione sui, & eorum qua ad se pertinent.
294. Modus viuendi sanctè, & religiosè in fide Christiana.
295. De vita Christiana, & modo viuendi Christianorum.
296. De cognitione sui ipsius.
297. De perfectione & exercitijs S. Cartusienfis Ordinis, libri duo: qui solummodò extam ingenti doctissimi huius Theologi librorum mole lucem aspexerunt, impressi nimirum hoc eodè anno M. D. C. VIII. Coloniae apud Bernardum Gualtheri.
298. Declaratio super cruciatus, qua fiunt contra Turcas.
299. De priuilegio Friderici Imperatoris, dato Scholaribus.
300. De audiendis Confessionibus, & de forma Absoluendi.
301. De varijs Prælatorum periculis, ex peccatis subditorum, & aliunde.
302. Quibus modis aliorum peccata & defectus licitè queant euitari.
303. De vitando scandalo.
304. De emendatione.
305. De periculis Religiosorum in temporalibus.

306. De cupiditate emendi temporalia.
307. De resignatione cura pastoralis, ad quendam Pralatum, & est Dialogus; defensorium ipsius, ubi ponuntur quatuor modi iudicandi, & quedam Apologia.
308. De modo reformandi moniales.
- De restitutionibus, censuris, & iurisdictione Ecclesie.
309. Auisamentum Pralatorum, quoad regimē subditorum; præsertim in Canonibus perplexis, & confusis.
310. Scripta aliqua circa electionem Regis Bohemia.
311. De iurisdictione Ecclesiastica, de participatibus cum excommunicatis.
312. Item de excommunicatis vitandis, vel non vitandis.
313. De potestate Ecclesiastica.
314. De anima, ac viribus, operationibusque eius.
315. De multiplici vita anima.
316. De officio Missæ.
317. De honestate tenenda, & inhonestate vitanda.
318. De affectionibus.
319. De vita Episcoporum.
320. Tractatus rectè viuendi.
321. De ornatu mulierum, contra prophetias prophanas huius temporis.

322. De

322. De spirituali Sacerdote, & de spirituali celebratione.
323. De absolutione plenaria.
324. Breuis expositio regula S. Benedicti.
325. De anno iubilæo.
326. Speculum monialium.
327. Regula intelligendi sacram Scripturam.
328. De primarijs precibus, an licita sint.
329. De tyranno, & rectore bono.
330. De mystica significatione susceptionis habitus, conuersationis, & ceremoniarum Religiosorum, præcipuè vera CARTVSIANORVM.
331. De forma susceptionis, & professionis.
332. Tractatus de visionibus.
333. Quomodo Plebani, vel Ecclesia rectores alicuius communitatis se habeant ad publicos peccatores, & quomodo ad censuras Ecclesiasticas.
334. De peregrinationibus.
335. De irregularitate, quam Clericus aliquando pugnando non incurrit.
336. Doctrina pro conscientijs oneratis.
337. An ignis emendatorius expurget etiam habitus vitiosos, & reliquias peccatorum.
338. Tractatus de visitationibus faciendis.
339. Quo pacto quilibet habens ordinariâ absoluedi potestatem, possit eam alijs comunicare.
340. De Spiritu sancto.

341. Quid

341. *Quid sentiendum sit de remissione consuetudinum mortalium, & cet.*
 342. *Defensorium paruulum pro S. Thoma, contra eos qui illius scripta minus vera reputant.*
 343. *Excerpta variorum librorum D. Gregorij, Bernardi, Hieronymi. Item precipuorum aliquot librorum Augustini, Ambrosij, B. Thome, Hugonis, & Richardi. Item totius corporis iuris Canonici & Ciuili. Nec non & ex diuersis historicis, & chronicis, librisque Philosophorum Platonis, Aristotelis, &c.*
 344. *De officio Abbatis.*
 345. *De officio Cancellarij.*
 346. *De officio & modo iuuandi Suffraganei.*
 347. *De officio Prioris in Ordine Cartusienfi.*
 348. *De regimine Comitis.*
 349. *De regimine Principis.*
 350. *De regimine boni Aduocati.*
 351. *De officio Magistri piscium.*
 352. *De librorum compaginatore.*
 353. *De officio Vicarij, Procuratoris, Sacrista, Eminentioris, Cantoris, Infirmarij, ac Sacerdotis hebdomadarij.*
 354. *De officio predicandi.*
 355. *De spiritali Sacerdote.*
 356. *Sermones de dedicatione.*
 357. *Sermones breues spirituales per totum annum.*
 358. *Sermo optimus pro bona conscientia.*

359. *Sermones de inuocatione diuini auxiliij.*
 360. *Collationes vtilis & breues, ex epistolis & Euangelijs, ad religiosos.*
 361. *Passio Domini nostri IESV Christi.*
 362. *Postilla dominicalium Euangeliorum per totum annum, cum breuibus sermonibus.*
 363. *De corpore Christi.*
 364. *Sermo de animabus.*
 365. *Sermo de nouo Sacerdote.*
 366. *Sermones breues ad monachos.*
 367. *Sermo de varijs nuptijs.*
 368. *Sermones duo de S. Martino.*
 369. *Septem sermones de Synodo.*
 370. *Octo sermones de diuisionibus.*
 371. *Duo breues sermones ad religiosos.*
 372. *De electione noui Prioris, sermones tres.*
 373. *Septem Sermones de B. Dionysio.*
 374. *Collatio in die omnium Sanctorum.*
 375. *Sermo pro Reformatoris commendatione.*
 376. *Sermo saluatorius in receptione, vel acceptance regiminis.*
 377. *Nouem sermones, quorum thema est, qui intrat per ostium, pastor est.*
 378. *Collatio pro Capitulo Abbatum Ordinis S. Benedicti.*
 379. *De vnione.*
 380. *Commune Sanctorum.*
 381. *De regimine Magistri Camerae.*
 382. *De regimine negociatoris.*

- Opinor pro-
diisse Ger-
manicè in-
golstadij.
383. De regimine ciuitatis, & Conciliorum.
384. De Concilio generali, qualiter errare possit, & qualiter non: & quo pacto circa scisma habere se oporteat.
385. De gratiarum actione, & sporta fragmentorum.
386. De arte audiendarum confessionum.
387. Soliloquium secundum quatuor libros sententiarum.
388. Tractatus, quomodo praescribitur contra statutum religionis.
389. De nouo anno, quod cuiilibet dandum sit.
390. De regimine medicorum, & spiritali medicina.
391. De regimine exactoris, & spiritali militia.
392. De potestate absoluendi in canonibus reseruatis, & quomodo de iure communi peccata non sint reseruanda in sacramentali absolute.
393. De potestate absoluendi excommunicatos, quorum absolutio Papa reseruatur, & potest episcopus in aliquibus Canonibus.
394. Tractatus quomodo corrigant adolescentes viam suam.
395. Tractatus ad Beatam Virginem, ô pulcherrimam.
396. De discretione spirituum.
397. De statutis Ciuitatum, & Vniuersitatum.

398. Sermones de Deo, de Spiritu sancto, & de Beata Virgine.
399. De visitatione B. MARIAE in montana.
400. De annunciatione, praesentatione, purificatione, conceptione, natiuitate, & assumptione B. MARIAE Virginis.
401. De omnibus festis B. MARIAE.
402. De corpore Christi.
403. De natiuitate Domini.
404. Quaestiones & dubia, virum religiosi possint emere domos in ciuitatibus.
405. Vtrum Pralatus possit dare licentiam intrandi septa Monialium?
406. An quis putans se non idoneum ad pralaturam, teneatur (si electus fuerit) consentire.
407. An religiosus possit peccata sua occultare.
408. An exempti possint ab alijs iudicari, & an eis subiaceant?
409. An quis seipsum possit commendare?
410. An Monachus licitum recipere precarias, quae ultra debitum censum dantur.
411. Quid censendum sit de pauperibus censualibus, qui non sunt soluendo sine sua culpa, an grauari debeant.
412. An liceat religiosis habere dominia temporalia.
413. An aliquis infra legitimam aetatem, & coactus ad aliquam religionem, professionem faciens, obligetur ad eandem.
414. An corpore vitiatum possit initiari Sacerdotio

415. *Quare religiosi de obseruandis, præcipuè campestres, communiter non vtuntur organis, & de esu carnium, quo pacto fiat in ea dispensatio.*
416. *An possit dari absolutio ab Ecclesiastica censura, per indulgentias plenarias.*
417. *An delegatus subdelegato possit vltra sublegare.*
418. *An Cartusiani exempti gratia, exemptionis pro Ordinibus suscipiendis; possint suos ordinandos cuique Episcopo subdere.*
419. *An Visitator Cartusianus gratia Papa-
lis auctoritatis sibi concessa, dispensare possit, eum ordinando, qui debitam non habet aetatem.*
420. *Quaestio de religioso, qui iurauit intrare aliam religionem.*
421. *Quaestio circa stationem, qua fuit tempore Iosue & Ezechiae.*
422. *An viris religiosi expediat recipere elemosynas, & pro eis conferre bona sua spiritalia.*
423. *De varijs dubijs in Ordine Cartus. occurrentibus.*
424. *De dubijs, ex pacto interdicti contingentibus.*
425. *De diuersis dubijs, ex Cartusianorum Statutis orientibus.*
426. *De varijs casibus contingentibus in certis locis, ratione miraculorum.*

427. Tra-

427. *Tractatus, quo respondetur ad quaestiones Doctoris Ioannis de VVesalia.*
428. *An liceat releuanda paupertatis gratia, ditiores ad monasteriamittere.*
429. *An B. Maria Magdalena corpore fuerit corrupta.*
430. *Vtrum Clericos vigilare oporteat.*
431. *De domibus suis in ciuitatibus.*
432. *Tractatus contra pestilentiam.*
433. *Chronicon triplex; primū ab initio mundi ad annum vsque M. CCCC. LXXI. alterum, breue, tertium breuissimum.*

FINIS CATALOGI.

O ingentem librorum molem, ô admirandum plurimarum noctium, annorumque laborem. Quam nunc toto aberrat cœlo, qui solitariae vitæ cultores sine vlla fruge, ac publico bono inertem traducere vitam nugantur: cum ne seni quidem egregiè docti, ac laboris patientes Theologi, nostro hoc æuo simile quid præstarent, quantum vnus hic homuncio laboris solus exantlauit.

Porrò sciendum, hunc IOANNEM de INDAGINE non esse illum, cui hæretici in suis Catalogis adscripserunt libros de *Chirromantia, Physiognomia, Canones Astrologia*, aliaque ad proscriptam Iudiciariam Astronomiam pertinētia. Nā auctor istorum

istorum, quod praefert (fictiumne, an verum) & ipse nominatus *Ioannes de Indagine*, prohibitus est, uti & reliqui eiusdem farinae scriptores, in Iudice Romano. Obijt autē hic noster circa annum Domini M. CCCC. LXXV. cū in monastico vitæ genere transegisset annos circiter quinque supra triginta.

IOANNES HAMBURCH. vide IOANNES ROEDÉ.

Martyrio in Anglia occubuit a. M. D. XXXV. 4. Maij.

IOANNES HOUGHTON, natione Anglus, in comitatu Essexiæ honestis admodum procreatis parentibus, ac literarum deinde studijs traditus, tantum in eis progressum, quā legendo, quā scribendo fecit, ut in utroque iure primam promeruerit lauream, idque in celebri Academia Cantabrigiensi. Cæterum mundanos aspernatus honores, ac coniugij difficultates, annos iā natus duo de triginta, Londinensem ingressus est Cartusiam. In qua annos admodū 20. rigidā traduxit vitā, adeo ut omnibus admirationi non minus esset, quam venerationi. Deinde verò in Priorem ac Visitatorem Prouinciæ cooptatus, subditis suis magno in aduersis fuit solatio: uti constare cuius potest, legenti illa quæ nuper hac de re in lucem sunt prolata. Porro noster hic HOUGHTONIVS uti scriptionis laureolam promeruit

Historia Martyrum Cartus. Angliæ, apud Bernard. Gualte. Col. 8. in 8.

ruit (extat namque *Epistolarum opus* quod edidit) ita etiam Martyrij trabea insignitus, duplicia de manu Domini meritorū præmia percepit. Actus enim religionis tuendæ gratia in arucem, semiuuius deinde euisceratus est anno nimirum Domini M. D. XXXV. ætatis suæ XLVIII. Regiminis verò quinto. Cuius insignē Martyrij gloriam, ab impijs hæreticorum calūnijs satis superque in nomine MAVRITII CHANCAEI tutati sumus.

IOANNES HULLINVS de *Rudstindj* *Vixit in Germania An. M. CCCC. LXXI.* professus domus B. MARIAE *boni lapidis*, prope Vrach, in Ducatu VVirtébergéli, scripsit librum *de profectu spirituali*, & primò de regimine religionis; quæ quidem in Buxiana adseruantur Cartusia. Vixit verò auctor, anno post natum Christum M. CCCC. XL.

IOANNES de INDAGINE, vide *Ioannes Haghen.*

IOANNES INSTITVTOR (forsitan *Institor*) natione Germanus, atque alumnus Cartusiæ Buxianæ, prope Memmingam, scripsit librum *de obiectionibus Biblia in 8.* (sic namque indigitant Herbipolenses) vixitque anno 1439. *Vixit in Sueuia an. M. CCCC. XXXIX.*

IOANNES LANSPERGIVS re & nomine Iustus, ex celebri Germaniæ ducatu Bauaria, & ciuitate Lansperga, honestis

stisq̄ue parentibus originem duxit. Qui à domino præuentus in benedictionibus dulcedinis, post expletum in alma vniuersitate Coloriensi studij philosophici cursum, mox florem iuuentutis suæ in Carthusia eiusdem ciuitatis creatori suo offerens, corpore & animo mundum deseruit, seseq̄ue militiæ spirituali viriliter accinxit. In qua quantum in omni spiritualis vitæ disciplina profecerit, quam feruidus extiterit amator Dei, quã deuotus gloriosæ virgini matri eius (hanc etenim post Deum vnice diligebat) quam obediens erga superiores, quam durus sibi, quã benignus alijs, quam zelosus pro obseruatiã sacri Ordinis, quam tenax iustitiæ, quam assiduus in oratione, quam infatigabilis in labore, quam raultis deniq; verbo & exemplo in via Dei velut fulgidum sydus in firmamento Ecclesiæ positum luxerit, difficile p̄fecto foret explicatu. Qui porro aliqua hinc nosse voluerit, sedulo pioq̄ue animo eius scripta & libros perlegat. Fuit quidem non modò in sæcularibus literis apprime eruditus, veruetiam internâ vnctione Spiritus S. non mediocriter illustratus. quo dulce fiebat, ei in lege domini meditari die ac nocte, semperq; vel deuotis precationibus, aut sacra lectione: vel certè scriptione tempus fructuosè deduce-

ducere, in super hostiam agni immaculati Deo in altari quotidie immolare. Et his sanctis exercitijs adeò feruenter incubuit, vt ab illis nec validis quidem (quibus aliquot annis ante mortem premebatur) morbis fineret se auocari, sed supra vires sæpè languens, nihilominus supra vires sese ad ea cogebat. Omnium hominum necessitatibus velut pia mater compatiebatur, seseq̄ue petentium consolationi, siue informationi, neglecto interim subinde somno, vel cibo proprio, totum impendere non grauabatur. Nam omnibus alijs, benignus & affabilis, sibi autem soli durus & misericors fuit. Et vt carnem spiritui repugnantem edomaret, corpus suum ieiunijs, vigilijs, flagellis, cilicijs, & alijs pœnitentiæ laboribus assidue macerabat. Aliquamdiu etiam lorricam ferream ad nudam carnem circa renes occultè portauit. A cibis delicatis, à verbis superfluis, ociosis, siue nociuis seipsum studio summo temperabat. Vnde quilibet facile colligere potest, quanto nitore puritatis mens eius fulserit intus, qui carnis sensuumq̄ue suorum, tam strenuus castigator extitit foris. Quoniam absque huiusmodi castigatione quisquis se puritatem mentis & corporis adipisci putat, seipsum miserè decipit; vmbra sequens,

sequens, & aerem verberans, Obedientiâ superioribus suis tam in grauibus quam leuibus rebus ad eò simpliciter, & absque vllâ discussione aut murmuratione quacunq̃ exhibebat, vt omnes id magnoperè mirarentur. Cuius rei gratia cum in officio Prioratus domus Cantaulj prope Iuliacum (quod ex sola obedientia susceperat) propter loci humiditatem, suæ naturæ prorsus contrariam, ex vomitu sanguinis sæpius vsque ad mortem ægrota- ret, nunquam tamen importunè à suis superioribus exegit ad salubriorè locū (licet id maximè desideraret) remitti. Unde paulo ante obitum suum, pro informatione cuiusdam Fratris, grauiter testabatur se in ordine contra superiorum suorum voluntatem nec vno verbo sciēter vnquam fecisse. Quapropter tantam cordi & verbis eius Deus infudit gratiam & sapientiam, vt non solum fratres, sed & Principes quoque & magnates terræ eum requirentes, monita salute magna cum auiditate & reuerentia ab eo haurirent, ipsūq̃; vti Dei amicum, seu potius Deū in ipso loquentē, honorarēt. Et quia in operib⁹ bonis in domo Dei seruū se fidelē & prudentē exhibebat, misericors Domin⁹ ipsum pro incremento salutis suæ calculo, phthisi, tussiq̃; violenta, immo & vomitu

tu sanguinis, diuersisque alijs grauibus ac diuturnis languoribus, velut aurū in igne in hoc seculo (quod orare subinde, quemadmodum etiam in scriptis eius reperimus, solebat) à peccatis suis plenè (vti speramus) purgare dignatus est. Nam mirabili patientia sustinebat pœnas omnes & dolores, quibus supra modum, præsertim circa finem vitæ vexabatur: adeo vt intuentes stuperent; dicerentq̃; ipsum supernaturaliter in vita conseruari. Quod nemini mirum videatur, cum à Medicis sæpe desperatus, & mortū adiudicatus sit: eo quod hepar & pulmo læsa & corrupta multis annis, contra eorum sententiam, valetudini arius superuixerit. Adeoque patientissimo hæc aliaq̃; complura animo ferebat, vt ne vel vnum impatientiæ verbulum ab eius processerit ore. Et quando aliqui religiosi, seu etiam seculares & magnates ipsum inuisentes, percunctarentur, quinam haberet, semper respondit, vel benè se habere, vel cum Diuo Iob: *Sicut Domino placet: sit nomen Domini benedictum*. Sæpius tædedit eum diutius viuere propter nimios excessiuosq̃; dolores, cupiebatq̃; dissolui & esse cum Christo; maxime propter grauissimam Ecclesiæ Catholicæ ruinam,

nam, animarumque damnationem, fam-
guineis lachrymis meritò deflendam:
quas passim absque modo & freno per li-
bros Erasmi, Lutheri, & aliorum Monastici
ordinis desertorum (quos à Deo dicebat
datos in reprobum sensum) videbat cor-
ruptas ad infernū currere, cū talibus pseu-
do doctoribus excæcatus hodie credat
mundus. A quorum lectione, ipse penitus
abstinebat, abstinentiūq; omnimodè mo-
nebat: tum quia parsi bonæ frugis habet,
tū quia absq; aliquo periculo vel contagio
vix legi queat: quid sermo eorum vt can-
cer serpat, tum etiam quod non modo om-
nis doctrina, sed etiam omnes libri ip-
sorum prohibiti & damnati essent. Qua
etiam re permotus, vti erat: mirè amans
& sitiens salutis animarum, multa subin-
de edidit scripta, nihil nisi pietatem, sa-
nam fidem, eximium in Deum proximi-
umque amorem spirantia: vt pro sua
virili parte, quoad eius fieri posset, iam
euersos & corruptos ab errore & nexi-
bus diaboli, quibus videbat innumeros
tam tenaciter obligatos, clausis oculis in
flammas tartareas properare, extraheret,
nutantes ac titubantes firmaret, stan-
tes corroboraret, tepidos accenderet, co-
nantes iuuaret, imperitos instrueret,
currentibus calcar adderet, Deo seruire
cupi-

cupientibus tanquam probe exercitatus &
peritus Dux regium monstraret iter; de-
nique nemini non aliquam adferret vti-
litatem. Quod sanè, Deo fauete, & scriptis
eius gratiam haud vulgarem aspirante, ce-
cidit illi non infeliciter: Talem quippè
in Dei Ecclesia fructum fecit, vt inter Ec-
clesiasticos Doctores non postremo sit
loco numerandus. Et quia contemni so-
lent hi, qui quod docent, ipsi non præ-
stant, seipsum studuit virtutum omnium
tanquam viuum quoddam simulachrum
exhibere, nihilque in se admittere, quod
doctrinæ illius repugnaret, aut pondus
detraheret. Ita fiebat, vt quicquid diceret
aut scriberet, plurimum haberet energiæ
& authoritatis, etiam apud magnos & eru-
ditos æui istius viros: qui in illo certis
indicijs Christi spiritum habitantem, &
per os eius tanquam organum sua verba
exprimentem, animaduertentes, tum di-
ctum tum scriptum illius sæpè nõ medio-
criter permouebant. Erat siquidem in to-
tâ illius viuendi ratione mirus candor,
columbina simplicitas, cum prudentia
multiplici coniuncta, Christiana integri-
tas, prompta erga quosuis beneuolentia,
propensa benignitas, suavis, nec tamè dis-
soluta affabilitas, odium peccati, iustitiæ
amor, contemptus mundi, & rerum ter-

renarum, paupertatis ingens studium, charitas flagrantissima. Quis namque illum vnquam accessit, qui non senserit illius se exhortationibus adiutum? Quis illius familiari vsus colloquio, non aliquid lucri reportauit. Nec solum erga fratres suos promptissima alacritate talem se gessit, sed etiam erga extraneos, & ignotos. Euangelicum prætare virum re ipsa semper studuit, non solum ore Euangelium, vt multi hodie solent circumferre. Execrabatur plurimum impios dogmatistas nostrorum temporum, quod cum tota vita ab Euangelij præscripto discrepent, tamen se iactent Euangelicos, & à Deo illuminatos videri velint, quorum illi impudens temeritas, & vesana impudentia summè erat inuisa: ita tamen vt illorum doleret vicem, ploraretque; cæcitate & amentiam, qua tum seipsos, tum alios complures in æternas conijcerent misérias & calamitates; licet id illi nullius pensi habeant, ob vastissimas cordis tenebras, & præfractam animi obstinationem. Porro sepe in lucubrationibus suis eorum reprehendit & cõfutat errores, nõ alio sanè cõsilio, quàm vt ijs agnitis, resipiscant, aut certè alij eisdem non implicentur. Est enim hoc cõmune sãctis Dei hominibus, vt cupiant ac nitantur diabolica fraude dec-

ptos

ptos eripere, & ad veram salutis viam reuocare. Non enim ferre possunt animarum pericula, quibus multo magis quam proprii corporis incommodis cruciatur. Sed & ipsa DEI omnipotentis multiplex iniuria, quam accipit ex peccatis hominum, supra modum illos cruciat, ob ingentem erga illum amorem, qui facit vt etiam minima in seipsis peccata non sinant inulta abire. Possemus adhuc multa in huius Venerandi Patris commendatione plena fide scribere, sed quia ex scriptis ille suis abundè cuius manifestus est, longam texere historiam, superfluum iudicamus. Feliciter vixit, & felicem vitam obitus felix consecutus est. Non potuit namque malè perire morte, qui etiã cum viueret ita vixit, tanquã propediem moriturus. Non necesse habuit mortis time- re insidias, qui nihil in se residere patiebatur, quod posset mortis terrorem incutere. Dum vixit, omne peccatum, & quicquid in morte prægrauare posset, diligentissimè à se profligare conatus est, vt morte aduentante nõ tum demum, quod multi stolidissimè faciunt, ad mortem sese præpararet, sed ipsam mortem tanquam vitæ aditum lætissimus exciperet. Et certè vnum illum ex eorum fuisse numero minimè dubitamus, qui & vitam in patientia,

& mor-

& mortem habent in desiderio. Quid enim illum delectaret viuere, qui, ut iam ante diximus, tam varijs cruciabatur moribus, ut mortuo, quam viuenti esset similior? Ergo indefinēter suspirabat ad mortem, ut posset venire ad conspectū gloriæ Dei. Et quamuis aliquādiu dilatus fuerit, nec pro voto exauditus, tandem tamen post multos fideles labores & patiētix coronas, fructumque animarum quem in Ecclesia Dei & ordine Cartusiano verbo, calamo, & exemplo tulit vberimum, sacramētis Ecclesiasticis religiosè munitus, & omnia sua errata aliquoties scrupulosè pieque confessus, benè compos mente, postquam in sancto Ordine Cartusianorum annos XXX. laudabiliter sancteque vixerat, sanctum spiritum suū Deo reddidit, à quo illum acceperat, tertio Idus Augusti, Anno ab orbe redempto, M. D. XXXIX.

Cæterum lucubrationes Lanspergij que extant, sunt hæ:

- I. In totius anni Dominicales Epistolas & Euangelia paraphrasēs, adhibitis ad singulas Dominicas Concionibus singulis, interdum binis. Prodierunt primo Colonia in 8. apud Melchiorē Nouesianum, anno 1545. Deinde pauld post, nempe anno 1553. eadem rursus ibidem in folio recusa sunt, ac po-

Scripta que
à Lanspergio
anno edita.

ac postremo Antverpiæ in 8. apud hæredes Ioanni Stelsij, anno 1575.

2. Opera verò minora Lanspergij, qua in folio duobus voluminibus Ioānes Nouesianus, suis ac Materni Cholini sumptibus anno ab orbe redempto 1555. excudit, hæc continent:

- I. Enchiridion militiæ Christiana, quod & Mylius separatim anno 1607. Colonia in 12. impresit.
- II. Alloquia IESV Christi ad animam fidelem, qua etiā separatim Louanij anno 1572. prodierunt.
- III. Canones vitæ spiritualis.
- IV. Exercitia, precationesque pro infirmis.
- V. Epistolarum paræneticarum libros duos.
- VI. Exercitiorum Christi formium librum vnum.
- VII. Vitam Seruatoris nostri IESV Christi in centum quinquaginta meditationes Concinnatam, qua & seorsum in 8. apud Gennepaum anno 1537. auctore adhuc viuente prodijt.
- VIII. Pharetram diuini amoris, quam nouissimè in Vbijs recudit Conradus Butgenius in 12. anno 1607.
- IX. Hymnorum diuersorum librum vnum.
- X. Meditationum in XXII. Threnos, lib. 1.
- XI. Soliloquiorum, lib. 1.
- XII. Threnorum de Beatissima Virgine, lib. 1.
- XIII. Homilias 56. in totam passionem, & ag-

nem IESV Christi, & alia nonnulla de hac eadem materia.

XIV. *Demonstrationem elegantem, quæ nam vera sit religio Evangelica, ad Carolum V. Imperatorem.*

XV. *Dialogum inter militem Lutheranum, ac Monachum.*

XVI. *Speculum perfectionis Christiana.*

XVII. *Sermones Capitulares, quæ in præcipuis anni festiuitatibus concionis loco capitulariter recitari solent, & religiosis præcipuè conueniunt. Vnde & hunc in usum parua quoque portatili forma auctore adhuc superstite, impensis Quentelij sunt impressi, ac Reuerendo P. Ioanni Guilharo, totius Ordinis Generali dedicati.*

Cæterùm an liber *Candela Evangelica*, qui sub nomine IOANNIS IVSTI, Coloniae apud Eucharium Ceruicornum anno 1527. prodijt, genuinus Lanspèrgij nostri censendus sit factus, consule Possëuinum.

Monemus hoc loco Lectorem, *Enchiridion militia Christiana* IOANNIS LANSPÈRGII, quod anno M. DC. VII. Coloniae Vbiorum apud Hermannum Mylium recudi curauimus, non esse idem illud, quod in Indice CLEMENTINO prohibitum legitur. Illic enim duntaxat proscribitur Cöplutensis editio, quæ in Hispanijs prodijt, non

non autem alia, quæ Censorum approbatione publici iuris sunt effectæ. Qualis in primis est hæc nostra.

IOANNES de LAPIDE, natione Teuto, in Cartusia Basileensi nomen suum dedit, de quo Trithemius ait, quod fuerit ingenio excellens, eloquio desertus, ac diuinarum humanarumque literarum cognitione apprime instructus: fuit enim olim in Gymnasio Parisiensi Magisterij lauream adeptus, omniumque suffragio etiam SS. Theologiæ Doctor designatus: ita ut per annos non paucos docendo, legendo, disputando, præstantissimi illic ingenij sui specimen inter doctissimos Theologos ediderit. Doctrinam namque tutabatur illorum, qui reales nuncupantur. Porro, Basileam sese conferens, Vniuersitatè illam inter primos plantauit, auxit, roborauit; atque inter præcipuos quoque Tubingensis studij inchoatores authoresque; vnus extitit. Qui denique opimis aliquot à Basileensibus Sacerdotijs cohonestatus, missa omnia fecit, atque ad Cartusiam se ibidem trãstulit. In qua etsi plurima ediderit literarum monumenta, Trithemius tamen non nisi hosce duntaxat enumerat.

1. *Introductorium Grammatica, Lib. 1.*
2. *Dialog. de arte punctuandi.*
3. *De propositionibus exponibilibus.*

Vixit in
Cartusia Ba-
sileensi, anno
M CCCC.
XCIV.

4. *De arte solvendi Sophistica argumenta.*

* *Crediderim* 5. * *Commentaria in omnes Logicorum libros*

ante ingressū 6. *In Physicorum libros.*

Ordinis hæc 7. *In Metaphysicorum.*

ab auctore
scripta.

Multos præterea diuersorū authorū libros per Tractatus & Capitula distinxit, singulis argumeta præmittens, quibus quæ in illis scribētis sit intētio, dilucidè possit agnosci: è quib⁹ sunt libri Ciceronis de *Officio, Amicitia, Senectute, somnio Scipionis, &c.* Item libri Effrem Diaconi, libri Ioannis Chrysofomi de *conpunctione cordis*, libri D. Augustini de *contritione cordis*, liber Epistolarum eiusdem, & omnes ferè libri B. Ambrosij, & alia nonnulla quæ Simlerus sua in Bibliotheca recenset. Quæ autem de rebus sacris idem hic auctor conscripsit, hæc potissimum sunt.

I. *Resolutorium dubiorum, circa Missarum celebrationem occurrentium.* Prodiit Venetijs An. 1516. apud Gregorium Rufconiā. Anno aut 1596. Cōstantiæ Helueticorū, apud Nicolaum Kalt, hac inscriptione; *Casuum, qui Sacerdotibus in Missarum celebratione contingere solent.* Patauij verò apud Franciscū Bolzetam anno 1599. eodem titulo; Auctore IOANNE de LAPIDE, *Theologo Parisiensi.* vnde planè dignus censi potest, qui diurna nocturna que manu à Sacerdotibus peruoluetur,

Scri-

Scripsit quoque librum de his, quæ digno requiruntur Sacerdote. Item

Summarium Passionis Dominicæ. 3.

De Ascensu Christi in cælos, inter Sermones Effret. 4.

De Conceptione immaculata Virginis. 5.

Sermones cōplures ad Clerū, & Populum. 6.

IOANNES de Louanio; Belgæ, vir impensè doctus, ac probatæ fidei historicus; nec nō & totius antiquitatis peruestigator solertissimus, inter alia ingenij sui monumenta, quibus laudem gloriamq; promeruit, scripsit librū de *vitis Summorum Pontificum*, plurima interserens, quæ iucunditate materiei cupidum possint detinere Lectorem. In quo non famam sequens, sed ab alijs accuratè explorata cōmemorans; illorum temeritatem historicorum evitare studuit, qui flocci faciunt, falsaue an vera commemorent; dubia an certa.

Quem eundem etiā nonnulla adhuc alia conscripsisse a Bostius, b Sutor que existimāt: licet neuter illorū ætatem prodatur, quando vixerit: fuit tamen professus Cartusie Antvverpiens. Liram nunc trās latæ.

IOANNES MACOCVRTIVS, Tornacensis, Prior Valencenarum, scripsit carmine quatuor *Brunoniadum*, ac *Hugoniadum libros*, obijtq; in Belgio, anno Dñi M. D. XLVIII. IV. Iduum Octob.

O

IOAN-

a Cap. 24. de
Script. Cart.
b Lib. 2. vi-
tae Cartus.
tract. 3. ca. 7.

pag. 571.
Obijt an. M.
D. XLVIII.

Vinebat in
Germania
anno M.
cccc. VII.

IOANNES MESKIRCHIVS, professor
boni lapidis in Ducatu VVirttenbergenſi,
ſcripſit librum, ſiue tractatum *de vita &*
bonestate Clericorum, item *Lauacrum conſci-*
entiarũ omnium Sacerdotum, quæ adſerua-
ri opinor in domo Buxiæ. Vixit an. Dñi
1407. fuitq; quinquagenarius in Ordine.

Obijt anno
M. D. c. 29.
Januar.

IOANNES MICHAEL, natione
Gallus, patria Conſtantiensſis, XLIII. Or-
dinis GENERALIS, & antea PRIOR ac
profefſus Domus Pariſienſis, vixit lauda-
biliter admodum in Ordine per annos
quadraginta quinque, cui non minus pio-
rum ſcriptione librorum, quam integeri-
mæ vitæ conuerſatione profuit. Con-
ſcripſit namque librum *Exercitiorum ſpiri-*
tualium triplicis via, purgatiuæ, illuminati-
uæ, & vniuiuæ: quem primò quidem Lug-
duni impreſſit Ioannes Baptiſta Buyſſon,
an. 1598. Dein de verò an. 1599. eundẽ Co-
loniæ recudit Ioan. Gymnicus. Iam verò,
quod de hoc opuſculo iudiciũ tulit Ioan-
nes Comes Pariſiẽſis Theologus, & Prior
Auguſtinainorũ Lugdunenſiũ, cui examẽ
illius cõmiſſum erat, hoc fuit; *eum elabora-*
tum, methodoq; optima, & admirabili diſpoſi-
tum, ac luce digniſſimũ, plurimumq; valere ad
vita ſpiritualis profectũ Scripſit quoq; idem
Auctor *Enchiridion ſpiritualiũ exercitiorum*,
nec non & *Decachordum Pſalterium*, apud
præ-

præfatos Typographos impreſſum. Obijt
verò inſigni cõpietatis ſignificatione an-
no redempti Orbis M. D. C. Ianu. XXIIX.
cui deinde in officio ſucceſſit Reuer. in
Chriſto Pater, D. BRVNO DAFFRIN-
GVES, q; etiãmnũ ſcèliciter Ordini præſt.

IOANNES MIRICAEVS, natione
Brabantus, patria Louaniẽſis, profeſſione
verò Bruxellensſis, fertur nonnulla ſcrip-
ſiſſe, quæ ad manus meas non peruenerũt.
Obijt autem Vicarius in Cartuſia Rutila-
na, quæ in Lotharingiæ confinibus ſita,
etiãmnũ florer, ibique creatori ſuo ſpi-
ritum reddidit, anno reparatæ Salutis M.
D. LXXXII.

Obijt in do-
mo Rutila-
anno M. D.
LXXXII.

IOANNES N. Cartuſianus, ſcripſit epi-
ſtolam quandam deuotionis plenã *de Paſ-*
ſione Domini, eamque dedicauit cuidam ne-
poti ſuo N. profeſſo Cartuſiæ Vltraiecti-
næ; eſt penes nos M. S. adeo vt auctorem
opinor quendam noſtri huius monaſterij
profefſum fuiſſe. Prologus incipit: *Religio-*
ſo viro. fratri VV. Ordinis Cartuſiẽſis prope V-
ltraiectum, nepoti meo chariſſimo, Fr. IOAN-
NES, conſiater, & conſeruus in Domino ſalu-
tem. Caput verò primũ incipitur à verbis
Petri Apoſtoli, *Chriſto ergo in carne paſſo,*
& vos eadem cogitatione armamini. 1. Pet. 4.

Ioannes qui-
dam anony-
mus, de cui-
etate, ac pro-
feſſionẽ co-
mo diuinan-
dum.

IOANNES OLNEY, natione Britan-
nus, profeſſione verò Cartuſianus, ſcri-

Vixit an. M.
ccc. XLV.

psit quinque libros *de miraculis B. Virginie*
 MARIÆ: alium item *Meditationum So-*
litariarum. Viuebat, vti Eifengreinius ad-
 struit, anno M. CCC. XLV. Simlerus ve-
 ro ait illum adhuc superfuisse 1350.

Præfuit Car-
tusie Parien-
si circa annū
M. D. L.

IOANNES PARCEVALENSIS, Prior
 Cartusie Parisiensis, edidit *diuini amoris*
Compendium, Lutetie apud VVechelium
 anno Dom. 1530. in forma 8. excusum: cla-
 ruit ibid. anno post Christū natum 1550.

Floruit in
Cartusia Pa-
risiensi, anno
1524.

IOANNES PICVS, Gallus, Lutetie
 Parisiorum professus, scripsit in *Canticā*
Canticorum. De quo ita Iodocus Badius in
 epistola dedicatoria ad Guilielmum Bi-
 baucium, totius Cartusiani instituti Ge-
 neralem, operi præfixā: *Ioannes*, inquit;

Scripsit in
Cantic. Can-
ticorum, quæ
Badius im-
pressit, anno
1524. in 8.

Picus, non Mirandulanus quidem ille, tamen si
ad ingenij diuitias, beuignaquæ naturæ dotes,
& rara studiorum præmia spectes, sanè quam
mirandus, religione pientissima, & pietate re-
ligiosissima perinde ac sibi ac Musis canens, Deo
tamen & pientissima eius matri, ac perpetua
Virginie, eorumquæ obseruationi deditis, mirifi-
centissimum concinnauit opus. Totam siquidem
Canticorum Salomonis farraginem, eidẽ Dei-
paræ Virginie, ac incomparabili coaptauit: ne
urguem quidem latum ab operis ipsius fronte
prima, ad imum vsque calcem diuaticans, aut
ceptam historiam à suo ordine, intercalari
quouis diuerticulo diuellicans. Incipit verò

hoc

hoc opus *Rex pacificus*, prodijtque ex Bib-
 liopolio præfati Iodoci Badij, anno post
 Christum natum millesimum quingente-
 simum vigesimumquartum, in for. 8. Por-
 rò idem quoque Picus * *paraphrases & An-*
notationes in Psalmos conscripsit; quas ta-
 men Romanus proscribit Index. Fuit ve-
 rò Prior Cartusie Dinionenſis, ac Pro-
 uincie istius Conuſitator.

* *Prodierunt*
apud eundẽ
anno 1524.

IOANNES RODE, patria Ham-
 burgenſis; professus Cartusie Horti B.
 Mariæ propè Pragam, tres scripsit nota-
 biles epistolæ, ni potiùs libros appellare
 velimus, lectu suauis, ad quosdam Ec-
 clesiarum Prælatos, nec non & studio-
 sos quosdam Hamburgenses, populares
 olim suos: quibus inter cætera magis se-
 curitatem bonorum religioſorum incul-
 cat. Prioris epistolæ initium est: *Discre-*
to viro, multa bonitate pollenti D. Henrico
Oleman, Ecclesia Nortim Canonico, IOAN-
NES RODE de Hamburch, Monachus
inutilis Ordinis Cartusienſis, propè Pragam, cum
sinceris orationibus caritatem indefessam, &c.
 Egregiè quoque ibidem taxantur Clerici
 illi, qui pluralitate beneficiorum suas
 contaminant conscientias. Reperiuntur
 hæ epistolæ manuscriptæ in bibliotheca
 nostra Colonienſi, atque alibi etiam im-
 pressæ.

Vixit Prage
anno 1493.

Obijt anno
1439.

IOANNES RODE (non Rhodius, nam hic in Romano Indice prohibitus est) Germanus, S. Theologiæ Baccalaureus, de quo ita Trithemius: *Fuit, inquit, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & in iure Canonico egregie doctus, moribus & conuersatione deuotus, & regularis obseruantia instaurator celeberrimus. Ex cuius labore & fundamento nouissima Ordinis nostri (Benedictini) reformatio Bursfeldensis in Germania cepit.*

Studet Hei-
delberge.

*Hic quondam literis operam dedit in Gymnasio Heidelbergensi (erat tunc melior ac longè foelicior loci istius status, quàm nostra hac tempestate) vbi S. Theologia Baccalaureus, & Canonum LicentiatuS doctissimus euadens, mente & corpore mundum iam iam contemnere videbatur. Factus deinde Metensis Ecclesiæ Canonicus, & S. Simeonis (apud Treuiros) Diaconus, ac curia eiusdem Officialis, omnia pro Christi amore contempsit, & Ordinem Cartusiensem extra Treuirim, cunctis mirantibus intrauit. Post annos verò aliquot Prioratus officium (licet renuens & ingreditur illic Cartusiam. Relinquens omnia, in-
greditur illic Cartusiam.* *piscopus Treuirensis virum illum esse doctum, expertum, & zelosum, autoritate summi Pontificis de Cartusia extractum, in Monasterio S. Matthiæ Apostoli Abbatem eum cõstituit, & per eum multa cenobia in sua diocesi reformauit. Hæc Trithemius de Ioanne Rode, ex*

Fit S. Theo-
log. Baccalaureus.

Item Offi-
cialis curiæ
Treuirensis.

Relinquens
omnia, in-
greditur illic
Cartusiam.

de, ex Cartusianorum Priore, Benedictinorum Abbate effecto.

PORRÒ, nouimus consimilia Coloniæ, ad D. Panthaleonē, celebre nimirum eiusdem Benedictini instituti Cœnobium, accidisse. Qui etiam ipsi ex nostra Agrippinensi hac Cartusia duos habuere Abbates. Quorum primus IOANNES de DEDVCKEN, cognomento SIGMIDDE, trigessimus quintus loci istius Abbas fuit, variaque isti monasterio beneficia præstitit, obiitque anno Domini 1464. Alter verò GODEFRIDVS LECHNICH, immediatè ex Cartusia, Pãthaleonistarum omnium suffragijs, Superiorum annuente consensu, extractus, præfatus IOANNI in eodem officij genere successit, licet non pari euentu. Resignauit namque triennio ante obitum officium hoc, atque ad Præposituram propè Lacense monasterium *Woyhhos dicta*, diuertens illic in Domino obdormiuit, sub Innocentio VIII. & Roberto Coloniensi Archiepiscopo, anno nimirum Dñi millesimo quadringentesimo octuagesimo tertio. Atque hæc posteritatis ergò inferenda hîc putauit.

CAETERVM, ad propositum redeũdo, sciendũ IOANNEM Rode scripsisse p reformatiõẽ Monachorũ cõstitutiones vtilis,

Duo Colonienses Cartusiani, facti Abbates ibidem ad S. Panthaleonem.

Scripta Ioannis Rode.

quarum initium est: *Cum diuinum officium, cui, &c.* Item, *de qualitate Abbatis* librum vnum, cuius initium; *quoniam ab alto procedit omnis*: nec non & alia quædam, vti Trithemius quidem ait, nobis verò incognita. Obijt verò anno 1439. prima die Decembris, in oppido diocesis Argentoratensis, vulgò *Monthaber* (vti Casparus fatetur Bruschius Centuria prima præcipuorum Germaniæ Monasteriorum) cum præfuisset Abbatix S. Matthiæ annis admodum viginti, vel vt idem Bruschius putat, octodecim. Sepultus tamen est in dicta Abbatia ante arā Prothomartyris Stephani, in abside dextra odei: ad cuius tumulum leonini huiuscemodi reperiuntur versiculi.

*Hic iacet in tumba vas Ordinis, alta columna
Abbas donatus, IOANNES RODE vocatus:*

*Collectis membris primo succumbo Decembris,
Tricesimo nono C. quater M. quog. solo.*

IOANNES ROISBROECHIUS, Cuius ideo hîc mentionem facere visum fuit, vt alijs errorem hunc eriperem, qui volunt nostri illum instituti fuisse. Ita enim ait Sixtus Senensis libro quarto Bibliothecæ suæ Sanctæ: *Ioannes Ruisbroechius, CARTVSIANVS, summus atque sanctissimus vir, &c.* *Quin & Thomas Bozius*

enū-

enumerans germanicæ aliquot nationis a lib. 9. de signis Eccles. c. 12. in fine. Cartusianos, qui literarum suarum monumentis Christianum illustrarunt orbem, etiam *Ruysenbroechium* inter illos collocat: cum tamen iam dudum ante nō solūm *b* Trithemius fassus sit, illum fuisse Priorem canonicorum Regularium vallis viridis propè Bruxellam, verum etiam b. de scriptorib. eccles. Thomas Campensis: qui vitam ac res gestas Gerardi Magni stilo prosequens, ita inter cætera ait: *Audiens pius & humilis M. Gerardus magnam ac celebrem famam V. Domini Ioannis Ruisbroechij, religiosi Prioris viridis vallis propè Bruxellam, perrexit ad partes Brabantia, &c.* Debet hoc tamen Christiana Respublica nostræ huic Coloniensi Cartusiæ, quod P. Laurentius Surius præfati Ruisbroechij opera omnia ex Germanico idiomate in linguam latinā transfulerit, impressa apud næredes Ioannis Quentelij in folio, anno 1552. Item recusa apud eundem, anno 1688. Vixit verò Ruysbroechius anno nonagesimo, supra millesimum trecentesium. Malè autem (vt plurima alia) duo ponuntur à Iacobo Frisio, Tigurino, in sua collectione Gesnerianæ & Simlerianæ Bibliothecarum Ioannes *Ruisbachius*, & Ioannes *Ruisbroechius*, quasi duo diuersi fuerint.

IOANNES SVVEERTIVS, natione Brabantus,

Fol. 123. editionis Ingolstadianæ, apud Weissembornios, anno 1551.

Vixit in Brabantia, anno 1390.

218 BIBLIOTHECA

*Viuit etiam-
num apud
Eburones,
an. 1608.*

bantus, patria Diestemius, professione Agrippinas, transtulit nonnulla Ludouici Granatenfis opuscula, eaq; Belgico idiomate donauit: impressa Leodij, vel (vt Lipsius mauult) Leodici. Redegit etiã in Epitomẽ eiusdem Granatenfis Conciones: multò nimirũ elegãtius accuratiusq; , quã Cratepolus: adeo vt si in lucẽ Compendiũ hoc prodiret, posset haud dubio magno esse concionatoribus breuitatem adamãtibus, adiumento. Viuit verò Auctor etiamnum sospes ac sanus in Cartusia Leodicensi.

*Viuebat
an. 1439.*

IOANNES TENEREMVNDANVS, insigni Flandriæ oppido, Scaldi adiacente, oriundus, fuit vir diuinarum literarum cognitione, ac vitæ sanctimonia, vti & Trithemius & Posseuinus contestantur, admodum præstans. Quippe qui non solum magna cum laude præfuit Cartusiarum isti Siligniacensi, quæ in Sabaudia partibus celebris est, atque ad Burgundiæ Prouinciam pertinet: verum etiam eximijis aliquot literarum monumentis claruit: è quibus Trithemius hæc commemorat.

*Scripta quæ
ad posteros
transmissis.*

1. De notitia Dei. lib. 1.
2. De reparatione lapsi. lib. 1.
3. De gaudio hominis. lib. 1.
4. De fide Christiana. lib. 1.
5. De Conceptione B. Mariæ. lib. 1.

6. De

6. De natura & lapsu hominis. lib. 1.
7. De amore Dei. lib. 1.
8. De sacramento altaris. lib. 1.
9. De honore Dei. lib. 1.

Alia quoque (verba sunt Petri Sutoris) dicitur eleganter composuisse, quæ necdum ad publicam notitiam peruenerunt. Floruit circa annum Domini millesimum quadringentesimum vicesimum. Quem equidem miror Boltium silentio præterijisse.

IOANNES VENETVS, vide supra Ioannes à Deo.

IOANNES VVEITMAN, liberalium artium Doctor, atque ante Ordinis ingressum (vti Patres nostri Herbipolenses suis mihi literis communicarunt) parochialis Ecclesiæ alibi Pattor, scripisse dicitur *librum meditationum vitæ & passionis Domini nostri IESU CHRISTI*; obiisse verò anno ab Orbe redempto, millesimo quingentesimo nono. Fuit autem professus domus aulae Beatæ MARIÆ in Buxia, propè Memmingam, Sueuiæ oppidum.

IVDOCVS HEROLT, natiue Germanus, professus verò domus Tuckelhuiffanæ, quæ in Franconia est, ac quarto circiter à VVirceburgo lapide, edidit *Sermones de Sanctis*, ab aduentu vsque

vsque ad Epiphaniam; nec non & alios quosdam de eadem materia sermones, mihi non visos. Vixit verò, vti Herbipolenses referunt, anno Domini millesimo, quadringentesimo, septuagesimo quarto.

*Floruit in
Cartusia Er-
pherdiana
an. Christi.
M. D. XXV.*

IVDOCVS HESSUS, ex Priore domus pontis B. Mariæ in Astheim, quæ tribus Virceburgo distat miliaribus, Erpherdianæ Cartusiae moderator circa annum Domini 1540. effectus, celebris admodum quâ doctrinâ, quâ pietate exstitit; neque ad id solum animum mentemque adiecit, vt anno reparatæ salutis 1539. insignes illas GVILIELMI Bibaucij; de quibus alias diximus, Capitulares sermones in lucem proferret, sed & suapte ingenio eruditas aliquot conscripsit sermones; adeoque & carmine & orationis elegantia excelluit, vt versibus Hexametris sanctissimam D. BRVNONIS vitam profecutus sit, & præter alias orationes quæ exstant, etiam de optimi pastoris officio scripsit, deque ouium præfectura orationem composuit, quam habuit anno 1531. In cuius effigiem ad viuum, quod aiunt, delineatam, quidam posce-
lufit vericulos.

Lustra mea vita numerans vndena Iodocus

Hessus, adhuc vegeto pectore talis eram.

Cartusianus eram princeps, vatesque disertus,

Hinc dedit ars nomen, vitæque sancta mihi.

Obijt

Obijt Erpherdia in Thuringia anno 1539.

L

LAMBERTVS PASCVALIS, Confluentinæ moderator Cartusiae, vir fuit non doctus solum; sed & laboriosus; adeo vt in edendis DIONYSII RICKELII lucubrationibus non parum operæ & ipse impendisse videatur: maximè vero in promouendis promulgandisque eiusdem Commentarijs in epistolas omnes D. Pauli; quas illusterrimo Principi, simul ac optimo Christianæ fidei assertori Carolo, tunc Geldriae ac Iuliae Duci anno Domini M. D. XXIX. inscripsit. Cuius quidem Praefationem hæcæ au'picatur verbis. *Equidem Patrum nostrorum, publico nomine suscepti iam pridem negotij huius, quo DIONYSII nostri doctissimi, amplissimi que Theologi, primam paramus editionem, plurimum feliciter me præstitisse arbitror, illustrissime Princeps. Quod mea illud recommendatio præcipue factum esse videtur, vt eum benigno animo, ne dum in patrocinium suum suscepit clementia tua, sed, &cæt. Quin & huic eidem LAMBERTO PASCVALI virtutis ac eruditionis ergo Agrippinensium Typographus, ista ætate percelebris, Melchior Nouesianus anno M. D. XL. dedicauit Ioannis Cassiani libros XII. à Dionysio Rickelio*

*Vixit in
Cartusia Cö-
fluemina an:
M. D. XL.*

para-

paraphrastice redditos: vbi PASCVALEM hunc, adeoque & totum Cartusiensem Ordinem huiuscemodi verborum præconio commendat. *Laudandum est tuum, atque adeo totius familia vestra consilium, quibus satius non est ipse pie christianeque vivere, verum & proximum eodem adducere propositum est, nec quicquam à vobis pratermittitur, quod istuc utile fore videatur. Quod licet vnus DIONYSIVS à Rickel vestra opera ac impensa bona ex parte in lucem editus, locupletissime testetur, innumera tamen & alia non minus illustria exèpla vestra diligentia exstant præclarissimorum scriptorum (quos ex plus quàm Cimmericis tenebris eruisisti) posteris traditorum. Hec ille. Ceterum si quid præter ea auctor hic librorum conscripserit, aut si qua vitæ sanctimonia floruerit, incompertum nobis est, nisi quod magnoperè doleamus, paucas admodum reperiri Cartusias, quarum Moderatores literarum à suis olim conscriptarum monumenta, vel etiam res præclare ab iisdè gestas, nobis cõmunicet, aut transmittant. Adeo vt nonnunquam timidè in rebus dubijs procedere, ac quasi in tenebris palpare oporteat.*

LAVRENTIVS IUSTINIANVS, non quidem Venetiarum ille protopatriarcha, qui ex Cœlestinorum familia, præcæra aliquot ingenij sui monumenta ad posteriores

Promouit quoque sua opera editionem scriptorum Dionysij Rickelij, aliisque nonnulla.

Vixisse videtur circa annum Domini M. cccc.

steros transmisit, nostrisque, vti ex vita eius constat, familiarissimus extitit; sed alter eodem nomine, licet professione Cartusianus. Quem miror à Posseuino ac Sixto Senensi inter scriptores Ecclesiasticos non connumerari, cum ediderit insignne quoddam opusculum, quod HORTVM DELITIARVM indigitauit, prodijtq; apud Intubres Mediolani, anno Domini M. D. XV. in quarto: adeo vt circa illa tẽpora auctorẽ in Cisalpinis partibus floruisse credibile sit. Porro, ille quidem vti erat insigni præditus animi demissione, ita noluit suum operi præfigere nomen. Quod tamen Gaspar Bracellus, dedicatorem præfigens, postmodum suppleuit: inscribens nimirum ipsi auctori proprias hæc suas lucubrationes: idque hisce verbis. *Solent plerique qui literarum operantur, dum laborum suorum fructus alijs degustados proferunt, delectionem duntaxat illis ostendere, quam ex cultura sua studijs percepere. Sunt qui gloria cupiditate illecti, iisdem laboribus insudant. &cæt. At tu pietissime Pater (ipsum Iustinianum Laurentium alloquitur) eadem animi magnitudine qua illa contempsisti, quæ reliqui mortales admiranantur, cum ad veram doctrinam cultum animum intenderis, non gloriam, non præmium, appetenda tibi proposuisti. Sed in*

Habetur Tom. 1. Scrij, 3. Ianuarij. Lege præfationẽ, & cap. 4. & 12.

latissi-

latissimo diuinarum scripturarum campo die nocturne operatus (ex his equidem verbis arbitror hunc auctorem nostrum nonnullos etiam alios conscripsisse libros, qui ad nostram notitiam non peruenerint) eam frugem inde collegisti, qua hominum cætus cælesti veluti ambrosia pasti, ad veram felicitatem alerentur. Cùm sancti & eloquentes viri, qui suis in concionibus homines aut à vitij deterrant; aut ad virtutes cohortantur, ex pleno hoc DELITIARVM HORTO (ita namque liber hic inscribitur) ea possint depromere; qua ad certam animarum salutem hominibus conducant. Hæc ille: cæterum auctor ipse (vt nimirum argumentum libri intelligas) in conuersionis, inquit, meæ primordio, cùm ob mentis recreationem auctoritates Patrum Sanctorum legerem, quæ postmodum vt sciti ordinati in modum alphabeti: vt qua ad meditationem, prædicationem, disputationem ibidem essent vtilia, leuius reperirentur. Porro operis exordiũ, hæc ad DEVM prece auspiciatur. Domine Deus meus, da cordi meo te desiderare, desiderãdo querere, querendo inuenire, inueniendo amare, amandò in mala redimere, redempta non iterare. Reliqua verò de auctore hoc; nempe, in qua Ordinis domo vixerit, quid officij administrauerit, quæ ætate obierit, nobis incomperta:

LAV=

LAVRENTIVS cognomento Mvs-
GHESELE, origine Flander, quanto animiferuore mundana omnia missa fecerit, atque ad celebrem illam Cartuliam, quæ propè Angianum Hannonię oppidum sita est, sese contulerit, constat ex cap. 25. lib. 7. chronici Petri Dorlandi, nec non & capite 35. Arnoldi Boltij. Quem & hisce insuper verbis Sutorius nolter commen-
dat: Laurentius Pater celebris, virtutibusque ac literis affatim refertus, magno animarum zelo efferbuit: quas opere, lingua, calamoque Christo lucrari studuit. Sed & tanta deuotione, ac vite sanctimonia præditus fuit, vt & diuinis reuelationibus fuerit dotatus. Si quidem à beatissima Virgine & Maryve Catharina (quam vnicè dilexit) crebris visitatus, & rosa cælesti vice quadam donatus esse fertur, Quod & Dorlandus suo quoque confirmat testimonio, loco supra citato. Scripsit autem inter alia, inquit idem Sutor, de amore silentij & solitudinis librum vnum; Item tractatum de *seruulo (nisi mendum fore: sit in exemplari) Domini nostri Iesv Christi, & alia quadam. Porro quæ nam ista alia sint, non refert, nisi quod Dorlandus ait, composuisse eum, vel potius cælitus hausisse EXERCITIVM
QVODDAM SPIRITALE de Paruulo & Agno, quo tempore diuini officij, ex debi-
to per-

Obijt an Dõ.
1477-3 Dec.

Lib 2, vitæ
dat: Laurentius Pater celebris, virtutibusque
Cart. Trac. 3.
ac literis affatim refertus, magno animarum
c. 7. pag. 98.

Clarnit reue-
lacionibus
disinis.

*. Forstam
seruum ro
jaceum inel
ligit.

a. lib 7 chrõ.
Cariul. c. 25,
pag 438.

lin. 9.

P

to per-

to persoluendi, magno cum fructu uti erat solitus, estque horis Canonicis ad morem Ordinis Cartusienfis, accommodatum, reperiturque penes nos manuscriptum. Vixit verò hic pientissimus Pater in Ordine ad annos plus quadraginta, fuitque octennio Prior in præfata domo Capellæ, ac tandem non sine sanctitatis opinionem anno Domini 1477. hinc ad Superos emigravit; dicens nimirum, *se nec mortem timere, nec diabolum moris auctorem, adeoque nec infernum ipsum*: quippe, cum perfecta charitas foras mittat timorem.

1. Ioã. 4. 18.

Obijt Colon.
an. 1578.
23. Maij.

LAVRENTIUS SVRIUS, patria Lubecensis, etsi inter hæreticos natus & educatus, attamen de eo non immeritò dici potest, quod olim de B. Malachia Hybernig Antistite scripsit D. Bernardus, nihil scilicet magis de hæresi cõtraxisse, quàm pisces de sale marino. Nec mirum, à teneris namque vnguiculis Coloniam Agrippinam, studiorum causa, missus, ibidem cum Canisio, alijsque aliquot catholicorum civium liberis, piè ac modestè adolevit: donec tandem post absolutum studiorum suorum curriculum, contractâ illicin Cartusia cum P. IOANNE LANSPERGIO familiaritate, illorum amplexu est institutum: exercens se cum primis in verten-

vertendis deuotorum, doctorumque aliquot virorum lucubrationibus.

TRANSTVLIT enim è germanico in latinum sermonem *conciones omnes Ioannis Thauleri*, quas Gerardus Hamontanus ista tempestate Cartusie huius Præfectus, anno à partu virgineo supra millesimum quingentesimum quadragesimo octauo, dedicauit Adolpho Archiepiscopo Coloniensi: quæ uti tunc ibidem in folio typis promulgatæ fuere Ioannis Quentelij, sic iam nuper eadem in forma 4. recudit Arnoldus Quentelius.

ITEM XV. *Conciones de sacrosancto Missæ sacrificio* Michaelis Sidonij, Episcopi Merspurgenfis latinè loquentes fecit, impressas Colniæ in folio, anno 1552.

Dedit quoque latinis auribus doctum ac prolixum illud opus D. *Ioannis Gropperi de SS. Eucharistia Sacramento*, siue de veritate corporis & sanguinis Christi in eucharistia, impressum Colò. in 4. an. 1560.

LIBROS etiam quinos *Institutionis vitæ Christianæ* Florentij Bataui, Cartusie Louanientis Prioris latinè est interpretatus: suntque impressi in 8. Coloniæ in officina Quenteliana, anno 1552.

Itè sermonè Martini Eifengreini; *cur tam multi ad Lutheranismum hodie deficiant.* Quin & *opera Ioannis Ruibroechij* è bel-

Scripta P.
Suri.

I.

II.

III.

IV.

V.

gico sermone in latinum transtulit, impressa Coloniae in officina Quenteliana, anno 1552. nec non & libellum quandam inscriptum, qui inscribitur *compedium verae salutis*, estque in 16. excusus Coloniae.

- VI. *Henrici quoque Susonis opuscula omnia latine est interpretatus; nec non & scripta quaedam doctissimi nostrae aetatis viri*
- VII. FRIDERICI STAPHYLI: nepe illius apologiam 1. *de vero germanoq; sacra scriptura intellectu*, 2. *de sacrorum Bibliorum in idioma vulgare translatione*, 3. *de Lutherianorum concionatorum inter se consensione*. Quae quidem omnia in 8. prodierunt Coloe. apud Quentelianos, a. 1562. dedicata nimirum Episcopo Leodiensi D. Roberto à Bergis. Porro *prodromum* eiusdem *staphyli* aduersus Iacobum Smidelinum, concionatorem Goppingensem eodem anno Coloniae editum, atque à se cum auctoris consensu, imò rogatu, translatum, inscripsit sat longa praefatione Moguntino Archiepiscopo Danieli à Brendel.
- VIII.

- IX. ATQUE haec ferè sunt, quae exercitationis causa ex Germanico latine reddit. Caeterum aetate iam adultior, ingenti labore opus quoddam HOMILIARVM est aggressus. Colligens in vnum corpus eximias aliquot praefatorum Ecclesiae Patrum Homilias. Quibus suo Marte adiunxit *exegeticas*

ticas in totius anni epistolas, cōciones, imprestas Coloniae, apud Maternum Cholinum, a. 1569. & 1576. Maximiliano Imperat. dedicatas. Authores verò ex quibus praefatum Homiliarum opus collegit, sunt hi.

1. Origenes.	12. Isidorus.
2. Hilarius.	13. Beda.
3. Ambrosius.	14. Albinus.
4. Chrysostomus.	15. Theophylactus.
5. Hieronymus.	16. Oecumenius.
6. Seuerianus.	17. Rabanus.
7. Augustinus.	18. Eusebius Emesen.
8. Maximus.	19. Haymo.
9. Leo.	20. Audbertus.
10. Fulgentius.	21. Ericus.
11. Gregorius.	22. Bernardus.

Non exiguis quoque; vigilijs Surio conftitit collectio *quatuor Tomorum Conciliorum*, Colon. a. 1567. impressorum, ac Regi Hispaniarum Philippo II. dedicatorum. Quod quam gratum Regi munus fuerit, declarauit insignis eius erga SVRIVM liberalitas. Quando nimirum Duci Albano in mandatis dederat, vt gratitudinis caussa quingentos ei florenos adnumeraret.

PORRO modis omnibus commendatissimus est Ecclesiae ac toto christiano orbi eiusdem Patris SVRII indefessus labor & industria, qui vt perfectum sacrarum corpus historiarum, de Diuorum rebus praclare

clarè gestis, posteritati relinqueret, omni studio elaborauit, atque etiam tandem summa cum nominis sui laude perfecit. Laudandum siquidem eius studium, quod in conquerendis vndiq; varijs manuscriptis codicibus, adhibuit. Nec paruam laudem meretur cura illa laborque indefessus, quod, vt erudito Lectori gratificaretur, vitas aliquot rudiori stilo cōscriptas, latiniore ornatioresq; reddiderit, ac per duodecim mēses, ad signato cuilibet suo die, quādo hinc ad superos emigravit, cōuenienter distinxerit. De quo equidē insigni labore, quid sāctissimus ille christiani orbis Præsul PIVS V. senserit, hisce ipse ad Suriū verbis testatur: *Librum, Sanctorum vitas continentē, à te nuper editū, atq; ad nos missum, libentissimè accepimus. Qui quidem ed etiam gravior nobis fuit, quod opus in se continet à nobis semper desideratū, & ad refellenda hæreticorum, in eisdem Patrū Sanctorū historias, maledicta, aptissimū. Laudamus itaq; piū hunc laborē tuū, teq; quod coram Domino vacuus apparere nolueris, debitis in Domino laudibus cōmendamus.* Impressit hos tomos oēs aliquoties Geruinus Calenius, ac hæredes Quételios. Verum quia operosiores sunt, quā vt ab occupatioribus legi queant, & cariores, quā vt à tenuioribus emi, hinc postea permot^o Pater Zacharias Lippelo-

à in speciali
diplomate ad
Suriū missio.

pelo^o, eisdē elegāti stilo in Epitomè cōtraxit. De quo suo nobis dicēdū erit loco.

INTERIM verò ne COMMENTARIJ rerum in orbe gestarum immemores simus, scire debet Lector, SVRIVM prout candidi erat pectoris, ac posteritatis amans, inuitum quasi ad hoc scriptionis genus fuisse pertractum. Cupiebat namque catholice iuuentuti è manibus eripere commencias illas Carionis ac Sleidani fabellas, atque ideo Serenissimus Bauarię Dux Albertus libens in se susceperat, se res ista ætate christiano in orbe gestas, bona fide SVRIO suggesturum. Quas deinde Michael ab Iffelt ab anno Domini 1574. vsque ad annum 1585. quando nimirum à Parmensi Principe Antverpia ad Catholici Regis obedientiam postliminio redire coacta est, perduxit: prodieruntq; eodem anno Colonia in officina Quenteliana. Henricus quoque Fabricius postmodum Spirensis Suffraganeus, eundem Suriij rerum in orbe gestarū Commentariū, germanicè tribus partibus transtulit.

CAETERVM Surius post absolutos Sāctarum historiarum Tomos, cū illorū sociari cōsortio, quorū vitas Orbi christiano cōmédauerat, magnoperè anhæleret, in consuetā orationis sede, placidè conquiescens, feliciter ad Superos euo-

XII.

lauit, vigesimo tertio Maij, anno partus
virginis septuagesimo octauo supra ses-
quimillesimum, ætatis quinquagesimo se-
xto, professionis vero trigesimo sexto. Ad
cuius germanæ effigiē vir quidam insigni-
ter doctus nonnullos adiecit versus, &
quibus pauculos hosce delibauimus.

Effigiem Suxij dum cernis candide Lector,

Quin, capiat tanti fructus amorq; viri.

Qui lucrum duxit mundo latuisse superbo;

Delicias castâ mente vacasse Deo.

Clara LVBECA neci genuit, sed carior illi,

Quâ patet ad vitam, sedula cura fuit.

Omnibus vt PAULI iuxta decreta, salutis

Ansa foret; cunctos, omnia factus, obit.

Dum sermone colens latio monumenta priorū,

Eximias sanè suppeditauit opes.

Sanctorū præclara quid est certamina magnis

Sex celebrata Tomis, quod dedit vna manus

Septimus adiungi dum ceptus, turba beata

Cœlicolum studijs præmia digna parans.

Sat Superis factum, dixit, donetur Olympo,

Emeritis nostrum insere CHRISTE choris.

Nec mora, præsilies SVRIO mors præpta sedeti

Intrepidum ad Superos cuspide pãdit iter.

LIVINVS AMMONIVS professus Syl-
uæ S. Martini; (distat autem hæc Cartusia
vnius circiter diei itinere à Gandauo)
& Procurator domus Gandensis, scrip-
sit librum (sic enim in antiquo quodam

M. S.

M. S. codice repperi) *de filio prodigo*. Quan-
do autem vixerit, obieritque, mihi peni-
tus incertum.

LVDOLPHVS Saxo, vir qui præstanti Floruit sub
pietate, eximiaque eruditione, celebre si- Ludovico
bi apud posteros nomen peperit. Edidit IV. circa an-
namque magnæ vtilitatis pietatisque ope- num Domini
ra. In quibus comprimis est *Vita Domini* 1330.
nostri IESV Christi, quam ex quatuor Eu-
angelistarum textu conflauit, ac lucidissi-
mis non minus quàm deuotissimis com-
mentarijs explanauit; adiectis ad finem
singulorum capitum precationibus quàm
pientissimis, præcedentis Capituli argu-
mento deseruientibus. De quo ita Hart-
mannus Schedelius Nurimbergēsis: a LV- a In historia
DOLPHVS Alemannus, *Ordinis Cartusien- sis,* sua, seu Chro-
Prior Argentinensis, vir doctrina ac morum nico.
sanctitate conspicuus, peroptimè Vitam Domini
nostri IESV Christi egregio volumine, &
quodam cœlesti artificio, immò diuina potius
reuelatione, quàm studio fabricauit. In quo
certè se ostendit venerabilem Virum, & omni-
um rerum tam diuinarum quàm humanarum,
& potissimum IESV Christi vitæ (prout homi-
ni potuit esse possibile) plenissimam habuisse no-
titiam. Et quidem quàm auidè hoc Ludol-
phi opus distrahatur, ostendit frequens
illius impressio. Prodiit enim non solùm
Parisijs apud Bertholdum Rembolt, sed

& bisterve Venetijs apud Iuntas, & ibidem apud Dominicum Guerreum, & Ioannē Baptistam in 4. anno 1572. Porro anno Dñi 1589. recentior quēdā prodijt editio per Ioānem Dadræū Theologum Parisiēsem; & iam nuper Venetijs postrema, prælo Altobelli typographi, cæteris auctior. Collegit quoq; idem LV DOLPHVS ex B. Hieronymi, Augustini, Cassiodori, & Petri Lombardi sentērijs accuratam in *Psalms oēs Davidicos expositionē*. In qua typicos præcipuē sensus consecratur: non ita tamē, vt literalem intelligentiā negligat. Operis initiū est: *Sicut olim manna*. Recusum verò iam pridem Parisijs, anno 1606. Scripsit præterea *de remedijs contra tentationes spirituales nouissimi temporis*. Adeo vt dubium non sit, quin profundæ eruditionis vir fuerit: maximè cū post viginti circiter & sex annos in Prædicatorum instituto exactos (vel vt b Sixtus Senēlis loquitur post trigesimum professionis suæ annū) à *Dominicanis ad Cartusianos transierit*: mortuus deinde in senectute bona apud Patres nostros Moguntinos. Quos penes dicit c Bostius adseruari ipsius autographum de vita Christi propriā auctoris manu exaratum.

LVDOVICVS GOVDAYS, natione Gallus, patria Andegauenfis, Cartusiæ Diuionensis

b lib. 4. Bibl. Sanctæ.

c Cap. II. de viris illustr. Ordinis Cartusij.

Vixit in Burgundia anno 1580.

uionensis Præfectus, Græcè, Latinè, & Hebraicè doctus, D. Dionysij Areopagitæ librum de mystica Theologia à se latinè versum è Græco, scholijs illustrauit. Claruit verò sub Rudolpho II. Imperatore. *Hac Possesimus in Apparatu.*

O'ijt verò in Cartusij Diuionensi anno M. D. XCVII.

LVDOVICVS de la TOVR, siue TVRRIANVS, professor Cartusię Leodicensis, carmine numerali percursit oēs ex Ordine nostri instituti Generales, quotquot ab ipso D. BRVNONE ad sua vsque tēpora extiterē: impressumq; est Colonij apud Lambertū Andreæ An. M. D. XCVII. Verum quia operariorum incuria literæ numerales nō debite suis vbiq; locis collocatæ erant, hinc PP. nostri Herbipolenses suis expensis correctiori elegantioriq; typo idem illud CARMEN VVirceburgi apud Georgium Fleischmannum recudī curarunt, anno nimirum M. D. C. VI.

Vixit etiam in Cartusij. Leodicensi.

M.

MARCVS CREVTZER, professor doctus Buxię scripsisse dicitur *Collatiōes capitulares*, quales certis quibusdā Solemnitatū diebus Ordo Cartusienfis palàm in Capitulo, cōcionis loco recitat: suntq; vt fertur, in * quarto: cū interim auctor è viuis excessisse putetur anno Do. octauo supra millesimū quadragesimum: vt ex scriptis PP. Herbipolens. colligere licuit.

Vixit in Suecia anno M. CCCC.

* Sunt solūmodo M. S. non verò impressi, reperiuntur que in Cartusia Buxiana.

MAR-

& bisterve Venetijs apud Iuntas, & ibidem apud Dominicum Guerreum, & Ioanné Baptistam in 4. anno 1572. Porro anno Dñi 1589. recentior quedá prodijt editio per Ioánem Dadraú Theologum Parisiensem; & iam nuper Venetijs postrema, prælo Altobelli typographi, cæteris auctior. Collegit quoq; idem LVDOLVHVS ex B. Hieronymi, Augustini, Cassiodori, & Perri Lombardi sententijs accuratam in *Psalms oēs Davidicos expositionē*. In qua typicos præcipuè sensus consecatur: non ita tamē, vt literalem intelligentiá negligat. Operis initiū est: *sicut olim manna*. Recusum verò iam pridem Parisijs, anno 1606. Scripsit præterea *de remedijs contra tentationes spirituales nouissimi temporis*. Adeo vt dubium non sit, quin profundæ eruditionis vir fuerit: maximè cū post viginti circiter & sex annos in Prædicatorum instituto exactos (vel vt b Sixtus Senéllis loquitur *post trigessimam professionis suæ annū*) à *Dominicanis ad Cartusianos transferit*: mortuus deinde in senectute bona apud Patres nostros Moguntinos. Quos penes dicit c Bostius adseruari ipsius autographum de vita Christi propriâ auctoris manu exaratum.

LVDOVVICVS GOVDAYS, natione Gallus, patria Andegauenfis, Cartusiæ Diuionensis

b lib. 4. Bibl. Sanctæ.

c Cap. 11. de viris illustr. Ordinis Cartus.

Vixit in Burgundia anno 1580.

uionensis Præfectus, Græcè, Latinè, & Hebraicè doctus, D. Dionysij Areopagitarum librum de mystica Theologia à se latinè versum è Græco, scholijs illustrauit. Claruit verò sub Rudolpho II. Imperatore. *Hac Possuinus in Apparatu.*

LVDOVVICVS de la TOVR, sine TVRRIANVS, professor Cartusie Leodicensis, carmine numerali percussit oēs ex Ordine nostri instituti Generales, quotquot ab ipso D. BRVNONE ad sua vsque tēpora extirere: impressumq; est Colonie apud Lambertū Andreæ An. M. D. XCVII. Verum quia operariorum incuria literarum numerales nō debitè suis ubiq; locis collocatæ erant, hinc PP. nostri Herbipolenses suis expensis correctiori elegantiori q; typo idem illud CARMEN VVirceburgi apud Georgium Fleischmannum recudā curarunt, anno nimirum M. D. C. VI.

M.

MARCVS CREVTZER, professor domus Buxie scripsisse dicitur *Collatiōes capitulares*, quales certis quibusdā Solemnitarū diebus Ordo Cartusensis palam in Capitulo, cōcionis loco recitat: suntq; vt fertur, in * quarto: cū interim auctor è viuis excessisse putetur anno Do. octauo lupra millesimū quadragesimum: vti ex scriptis PP. Herbipolens. colligere licuit.

O'ijt verò in Cartusij Diuionensij anno M. D. XCVII.

Vixit etiam in Carul. Leodicensij.

Vixit in Suecia anno M. CCCC.

* Sunt solè non verò impressi, reperiuntur que in Cartusia Buxiana.

MAR-